

Arrest

nr. 348 361 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 12 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 februari 2026 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. HEYVAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 10 september 2023 binnenkwam, diende op 11 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden op 16 en 20 november 2022 geregistreerd in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 12 december 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 16 december 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 11/09/2023
Overdracht CGVS: 29/09/2023*

U werd door het Commissariaat-generaal achtereenvolgens gehoord: op 21 augustus 2024 van 9u.38 tot 12u.54, bijgestaan door meester Farah FEGUY (loco meester Piet HEYVAERT); op 25 september 2024 van 8u.42 tot 13u.25, bijgestaan door meester Piet HEYVAERT en uw vertrouwenspersoon, N. P., en op 27 januari 2025 van 13u.55 tot 17u.40, eveneens in aanwezigheid van meester Piet HEYVAERT en uw vertrouwenspersoon N. P.. Elk persoonlijk onderhoud gebeurde met bijstand van een tolk, die het Yoruba machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorend tot de Yoruba-etnie, geboren op [...] januari 1990 in het dorp Abu, Kaura (Local Government Administration), Kaduna State. U verklaarde dat u twee kinderen hebt met E.M [...]. Verder verklaart u dat u nooit met de moeder van uw kinderen hebt samengewoond en dat u geen contact meer hebt met uw kinderen of hun moeder. Uw moeder kwam in 2012 door religieus geweld om het leven. Uw vader en broer zouden op 27 september 2021, eveneens door religieus geïnspireerd geweld om het leven gekomen zijn.

U verklaart dat er al geruime tijd spanningen waren tussen christenen en moslims in Kaduna State. Eigendommen van grond lagen aan de basis van het conflict; moslims wilden vaak grond van christenen (zoals u) afpakken.

Op 27 september 2021 werden uw broer en vader aangevallen. Uw broer en vader lieten bij de aanval het leven. U ging met anderen op zoek naar de daders, die u zou gekend hebben omdat ze ook in uw dorp woonden. Het kwam daarbij tot een confrontatie. De ouderen van uw dorp lieten u weten dat u niet langer veilig was in de regio. U zou daarom naar Lagos gevlucht zijn. Nog in hetzelfde jaar zou u Nigeria verlaten.

U verklaart dat u nog een ander ernstig probleem had in Nigeria. U verklaarde aanvankelijk dat u homoseksueel bent maar omdat u momenteel een relatie met een vrouw hebt, raakte u pas in België vertrouwd met het begrip “biseksualiteit”.

In Nigeria was u niet vertrouwd met “homoseksualiteit” tot u door een vriend, een zekere M [...], in 2018, geïntroduceerd werd in de herenliefde. M [...] liet u boekjes en filmpjes zien, waarin mannen seks met elkaar hebben. U had hem verteld dat u geen “verbinding” voelde met uw toenmalige partner. Na het zien van de boekjes en filmpjes zag u er geen graten in om seks met M [...] te hebben. Jullie spraken meestal op vrijdagen af; dan waren veel mensen bezig met hun werkzaamheden op de markt en was de kans kleiner dat jullie betrappt werden.

Het was uiteindelijk in augustus 2021 dat u niettemin met M [...] betrappt werd. U werd opgepakt en werd ernstig mishandeld, waarbij onder meer een stok in uw geslachtsdeel gestoken werd. U dreigde, via de sharia tot de doodstraf veroordeeld te worden, maar door een stuk grond af te staan werd de straf “afgekocht” en wist u ze te ontlopen.

In september was er dan het incident waarbij zowel uw vader als enige broer om het leven kwamen. Deze gebeurtenissen waren voor u het sein om Kaduna State te verlaten.

Op 5 oktober 2021 vluchtte u naar Lagos. Daar aangekomen werd gestart met de voorbereidingen van uw vlucht uit Nigeria. Het was een vriend van uw vader die u hielp met de organisatie van uw reis. Op 16 of 17 november 2021 zou u Nigeria definitief verlaten. U reisde via Turkije, waar u enige tijd verbleef. In Turkije merkte u dat landgenoten en andere Afrikanen er werden gerepatrieerd. Daarop besloot u om verder naar Europa te reizen. Per boot ging u naar Griekenland. Op 17 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse asielinstanties. Op 25 april 2023 beslisten de Griekse autoriteiten dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u geweigerd werd. U verklaart dat u het resultaat van uw verzoek in Griekenland niet hebt afgewacht; u koos ervoor om naar België door te reizen.

Op 11 september 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

U verklaart dat u momenteel een relatie met een vrouw hebt.

In het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming geeft u aan dat u niet meer naar uw land van herkomst durft en wil terugkeren omdat u er op seks met een man betrappt werd en daardoor ternauwernood aan de doodstraf wist te ontsnappen. Ook beroept u zich op een grondconflict tussen moslims en christenen dat leidde tot de gewelddadige dood van zowel uw vader als uw broer.

Ter staving van onderhavig verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten over: twee medische/psy-attesten (documenten 1 en 2: groene map) en een geboorteakte (document 3: groene map, kopie).

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet ontving u een kopie van de notities van elk persoonlijk onderhoud op het CGVS. Via uw advocaat reageerde u op de notities van uw persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 27 januari 2025 (document 4: groene map).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u stukken overlegt (zie documenten 1 en 2: groene map) waarmee u wellicht wenst aan te tonen dat in uw hoofde sprake is van een psychologische problematiek.

Het betreft attesten van een klinisch psycholoog (dd.20.03.2024, document 2: groene map) en van een arts van Artsen zonder Grenzen (document 1: groene map). Het attest van Artsen zonder Grenzen dateert van 26 december 2023. In het attest geeft een huisarts van de organisatie aan dat u aan PTSD met psychotische symptomen lijdt. Verder maakt de arts melding van auditieve en (in mindere mate) visuele hallucinaties, suïcidale ideaties, slaapproblemen en nachtmerries, flashbacks en herbeleven van traumatische gebeurtenissen, wantrouwen in anderen en hoofdpijn. Er werd, nog steeds volgens de betreffende huisarts een medicinale opvolging gestart in november 2023, maar die werd, omwille van bijwerkingen, reeds in december van datzelfde jaar stopgezet. De huisarts verwijst in haar attest naar een separaat verslag van een psycholoog, maar dat werd niet aan het CGVS bezorgd. Bij wijze van advies werd u doorverwezen naar de organisatie Espace Santé Famille voor verdere opvolging. Op 20 maart 2024 attesteerde deze organisatie eveneens uw problemen (document 2: groene map). Uit dit verslag blijkt dat u aan een milde depressie lijdt en donkere gedachten heeft. Ook in dit document wordt verdere opvolging geadviseerd. Welnu, het CGVS beschikt niet over elementen om uw mentale problemen ernstig in twijfel te trekken, maar uit de documenten blijkt nergens dat deze toestand u zou verhinderen om uw volledige medewerking te verlenen aan het onderzoek van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nergens blijkt dat uw cognitieve geheugen door uw mentale toestand dusdanig is aangetast dat u zou verhinderd zijn om een coherent relaas naar voor te brengen. Er moet ook opgemerkt worden dat u bij de registratie van uw verzoek in België, wat niet uw eerste verzoek in Europa was, waardoor kan verondersteld worden dat u van uw rechten op de hoogte bent, op generlei wijze melding maakte van psychologische of medische problemen die uw medewerking aan de procedure zouden verhinderen of belemmeren.

Niettemin werd u tijdens elk persoonlijk onderhoud ruimschoots de gelegenheid geboden om de tijd te nemen om de gestelde vragen naar best vermogen te beantwoorden. U haalde aan het einde van de gesprekken op het CGVS nergens aan dat uw mentale toestand het afleggen van verklaringen in de weg had gestaan.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Voor uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op problemen bij terugkeer omwille van uw seksuele oriëntatie en tevens verwijst u naar een lang aanslepend grondconflict in uw regio, dat leidde tot de gewelddadige dood van zowel uw vader als broer (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.4 en 3.5 en Notities persoonlijk onderhoud, CGVS). U maakt echter uw beweerde nood aan internationale bescherming niet aannemelijk en dit om de hierna uiteengezette redenen.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u in Griekenland reeds internationale bescherming vroeg. Uw verzoek om internationale bescherming werd er geweigerd. Wat uw verzoek in Griekenland betreft, werden bovendien de volgende vaststellingen gedaan.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat u in Griekenland klaarblijkelijk niet meteen na uw aankomst een verzoek om internationale bescherming indiende, wat afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Immers, uit gegevens van uw administratief dossier, met name het EURODAC SEARCH RESULT, blijkt dat u op 16 november 2022 op een illegale binnenkomst werd betrapt in Malakasa (Griekenland). Dit blijkt uit de "identification list" die met uw in België genomen vingerafdrukken overeenstemt; de code op voormelde datum begint met het cijfer "2", wat wijst op een illegale binnenkomst (zie landinformatie blauwe map). Op 20

november 2022 werden uw vingerafdrukken klaarblijkelijk opnieuw genomen in Malakasa, maar nu in het kader van de indiening van een verzoek om internationale bescherming, daar de code in de "identification list" begint met het cijfer "1" (landinformatie blauwe map: id.). Daar komt nog bij dat u in Griekenland toegaf dat u reeds in juni 2022 het land was binnengereisd (zie "Aanvraag derde landen", ref.[...], CEDOCA, 4.12.2023, vertaling via Website Transition Tool (WEB-T), European Commission, zie p.5), (waarbij kan verondersteld worden dat de verklaring een lapsus bevat, aangezien werd genoteerd dat u in juni "2023" het land was binnengekomen), dus vijf maanden voor u uw verzoek om internationale bescherming indiende. Bijgevolg mag worden geconcludeerd dat u pas na vijf maanden op een illegale binnenkomst werd betrapt, maar niettemin nog een aantal dagen talmde vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende. Hoewel u door de afgevaardigde van de Commissaris-generaal niet met deze gegevens en vaststellingen werd geconfronteerd, wijzen de opeenvolgende verklaarde en vastgestelde data erop dat u in Griekenland niet van meet af aan de intentie had om er internationale bescherming te vragen. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van de door u voorgehouden vrees. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u reeds in 2021 uw land van herkomst verliet, waarna u toch enige tijd in Turkije vertoefde, waar u wellicht met veel andere verzoekers in contact kwam en van hun intenties (om naar Europa te reizen) op de hoogte was. De vaststelling dat u op illegale wijze de EU binnenreisde, maar daarbij klaarblijkelijk vijf maanden talmde om beroep te doen op de asieldiensten van het EU-land dat u ontving (Griekenland), doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees.

Ten tweede moet worden opgemerkt dat u klaarblijkelijk, bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland, gebruik maakte van aanzienlijk andere identiteitsgegevens dan in het kader van onderhavig verzoek. Ook over uw etnie en uw enige broer legde u in Griekenland totaal andere verklaringen af.

Uit het antwoord van de Griekse aan de Belgische asieldiensten (Aanvraag derde landen, ref.Cedoca: [...], dd.22.12.2023) blijkt dat u zich in Griekenland voorstelde als S.O [...], geboren op [...] juni 2000, terwijl u zich in België voorstelde als S.A.O [...], geboren op [...] januari 1990. Niet enkel voerde u in Griekenland een lichtjes andere naam, maar vooral de door u opgegeven geboortedatum wijkt aanzienlijk af, aangezien u zich in Griekenland maar liefst tien jaar jonger voorstelde. Niet enkel gaf u in Griekenland een totaal andere geboortedatum door, u beweerde er ook tot de Hausa etnie te behoren, terwijl u zich in België voorstelde als behorend tot de Yoruba gemeenschap (verklaring DVZ, dd.27.09.2023, vraag 6d, p.6). In Griekenland verklaarde u ook dat u samen met uw broer uw land verliet, terwijl u in België, bij de DVZ, liet optekenen dat u één broer had, J., en dat hij overleed in 2021 (verklaring DVZ, dd.27.09.2023, vraag 18, p.9). In de, eveneens bij de DVZ, ingevulde CGVS-vragenlijst (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5), verklaarde u dat uw broer op 22 september 2021 bij geweld om het leven kwam, dus voor uw vertrek uit Nigeria. Welnu, van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij zich, zodra hij de Europese Unie binnenkomt, met zijn ware identiteit bij de betrokken autoriteiten aanmeldt en deze autoriteiten niet bewust, van bij het begin, op het verkeerde been tracht te zetten. Van verzoekers wordt verwacht dat zij correcte gegevens meedelen over hun nationaliteit, hun identiteit, hun (recente) herkomst, hun gezinssituatie en hun achtergrond en dit zodra zij met de asieldiensten in contact komen. Klaarblijkelijk trachtte u in Griekenland de daar bevoegde autoriteiten bewust voor te liegen over uw ware identiteit, in het bijzonder uw ware leeftijd. Deze vaststelling ondermijnt uw algehele oprechtheid.

Ten derde merkt het CGVS op dat u zelf verklaarde (CGVS 1, p.3) dat u het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland zelfs niet afwachtte. Een dergelijke desinteresse voor de afwikkeling van de asielprocedure doet afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees. Van een verzoeker zoals uzelf, die beweert dat zijn leven in gevaar is in geval van terugkeer en daarom bescherming vraagt, kan verwacht worden dat hij een minimale interesse betoont voor de procedure in plaats van, illegaal, verder door te reizen naar een tot dan toe onbekende bestemming. Uw gedrag in deze context doet verder afbreuk aan de ernst van uw vrees.

Ten vierde moet worden benadrukt dat u ook in Griekenland uw seksuele oriëntatie als asielmotief aanhaalde, maar uw verklaringen daaromtrent werden door de Griekse autoriteiten als ongeloofwaardig bestempeld, waarom u internationale bescherming geweigerd werd. Zo oordeelden de Griekse asielinstanties dat uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie op meerdere punten te vaag waren (zie antwoorddocument CEDOCA, Grieks verzoek om internationale bescherming, vertaling, p.9), zodat het motief niet geloofwaardig werd bevonden.

Welnu, de hiervoor gedane vaststellingen ondermijnen reeds in zeer ernstige mate uw algehele oprechtheid alsook de ernst van de door u voorgehouden vrees. Immers blijkt duidelijk dat a) u in Griekenland vijf maanden talmde vooraleer zich te wenden tot de asielinstanties, b) u in Griekenland andere gegevens vermeldde inzake uw geboortedatum, uw etnie en uw familiesamenstelling, om er de bevoegde instanties te misleiden, c) u het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming, blijkens uw eigen verklaringen, niet afwachtte in Griekenland en d) de Griekse asielinstanties geen geloof hechtten aan uw beweerde

seksuele oriëntatie. Deze elementen leggen reeds een zware hypotheek op uw algemene geloofwaardigheid, die bovendien door bijkomende vaststellingen verder ondergraven wordt.

Zonder het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland af te wachten, reisde u naar België om er een nieuw verzoek in te dienen. Welnu, het CGVS stelt vast dat u bij de DVZ uw seksuele oriëntatie op generlei wijze als asielmotief aanhaalde, hoewel dit redelijkerwijze van u kon en mocht verwacht worden.

Bij de DVZ (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) liet u uw seksuele oriëntatie, als belangrijk(ste) motief voor uw beweerde nood aan internationale bescherming, totaal onvermeld. Bij het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p.2) deed u dit wél. De dienstdoende Protection Officer vroeg u waarom u dit niet bij de DVZ deed (CGVS 1, p.2). U repliceert (CGVS 1, p.3) dat u bang was om over uw seksualiteit te praten, u niet wist of het mocht, dat u ook in Griekenland bang was om het erover te hebben, dat u niet helder kon denken, dat uw geplande gesprekken op de DVZ een paar keer werden uitgesteld, dat u buiten sliep en getraumatiseerd was en ten slotte dat u vreesde dat u ook in België geen gunstige beslissing zou krijgen. Welnu, in casu kunnen uw redenen ter verschoning niet worden weerhouden: u was reeds op de hoogte van de werking van het Europees asielsysteem en bijgevolg uw rechten en plichten en u had uw seksuele oriëntatie wél in Griekenland vermeld als motief ter staving van uw verzoek. Het CGVS houdt wel degelijk rekening met de culturele en sociale geplogenheden in het land van herkomst van verzoekers om internationale bescherming en de daarmee gepaard gaande terughoudendheid om over hun seksuele oriëntatie te praten, maar in uw geval kon en mocht van dergelijke terughoudendheid geen sprake zijn, aangezien u wel degelijk reeds vertrouwd was met de rechten (en plichten) van verzoekers binnen het Europees asielsysteem. De vaststelling dat u, in België, aanvankelijk uw seksuele oriëntatie, als grond voor bescherming, niet vermeldde, doet verder afbreuk aan uw algehele oprechtheid en geloofwaardigheid.

Niettemin onderzocht het CGVS uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie, maar komt tot de conclusie dat u ook nu niet wist te overtuigen, integendeel. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel of biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Zo zijn uw verklaringen over uw ontdekking van uw (homo)seksuele oriëntatie niet overtuigend te noemen. Uit uw verklaringen blijkt dat u eerst een relatie met een vrouw had, waaruit twee kinderen geboren werden. Op de vraag hoe u zich voelde bij seksuele omgang met de moeder van uw kinderen, geeft u aan (CGVS 2, p.7,8) dat de relatie gearrangeerd was, dat haar ouders zeiden dat jullie seks moesten hebben en "dat was het". Het was een vrouw die voor u "geregeld" was, u had geen keuze, maar toch voelde u zich comfortabel bij seks (CGVS 2, p.8). Gevraagd naar hoe vaak u seks met de vrouw in kwestie had, repliceert u (CGVS 2, p.7) dat u het aantal keer niet geteld hebt, maar dat jullie seks hadden als u bij haar op bezoek ging. De eerste keer was de seks pijnlijk voor uw vrouw, maar daarna was het ok (CGVS 2, p.8): soms gebeurde het, soms niet.

U had ook nog seks met de moeder van uw kinderen nadat ze beiden geboren waren (CGVS 1, p.8). In het eerste CGVSonderhoud (CGVS 1, p.9) zei u echter tegen M [...], de enige man met wie u seks had in Nigeria, dat u zich niet comfortabel voelde bij seks met uw vrouw en dat jullie "geen connectie" (meer) hadden. Eveneens tijdens dat eerste onderhoud (CGVS 1, p.7) gaf u aan dat M [...] u in 2018 in de homoseksualiteit introduceerde, hoewel u in Griekenland had verklaard (Antwoorddocument CEDOCA, vertaling, p.5) dat u hem in 2020 ontmoette en toen met hem begon te daten. U beweert (CGVS 2, p.7) dat u de moeder van uw kinderen nooit hebt gekust; M [...] introduceerde u in de homoseksualiteit en u kuste hem als eerst. Ook tijdens uw laatste onderhoud werd u nogmaals gevraagd hoe u zich voelde bij seks met de moeder van uw kinderen. U repliceert (CGVS 3, p.4) dat u niet echt iets voelde. Op de daaropvolgende vraag of u zich beter/comfortabeler zou gevoeld hebben met seks met een vrouw van uw keuze, blijft u erg vaag: "dat is mogelijk, het zou kunnen." (CGVS 3, p.4). M [...] introduceerde u door boekjes en video's te laten zien. Namen van tijdschriften kent u niet (CGVS 1, p.9), hoe M [...] aan de boekjes kwam, weet u evenmin (CGVS 1, p.9 en CGVS 2, p.10). Pas in Europa leerde u boekjes kennen, maar ook nu wist u enkel "Fashion Magazine" te noemen als titel van een tijdschrift dat u in Turkije zag. U erkent eigenlijk geen andere namen van boekjes in Europa te hebben leren kennen en u wijt deze onwetendheid aan uw laag opleidingsniveau (CGVS 1, p.9). Diezelfde M [...] liet u ook filmpjes/video's zien, maar hoe hij daar aan raakte weet u evenmin; hij kon ze "ergens" downloaden, maar meer details kent u niet (CGVS 1, p.10). Voor M [...] één en ander ter sprake bracht, had u geen gevoelens voor hem (CGVS 2, p.9). M [...] liet u video's zien en vervolgens hadden jullie seks (CGVS 2, p.10). Aangezien M [...] de enige man was met wie u seks had in Nigeria (CGVS 2, p.12) werd u gevraagd of u weet hoe hij zijn homoseksualiteit had ontdekt, maar ook daaromtrent bent u onwetend (CGVS 2, p.12).

Ook over uw betrapping, bleek u niet geloofwaardig in uw opeenvolgende verklaringen. Tijdens uw eerste CGVS-onderhoud (CGVS 1, p.8) verklaarde u dat u en M [...] in de bushes gevangen werden (zie ook CGVS 2, p.10), dat u vervolgens een dag of acht werd vastgehouden én zeer ernstig mishandeld werd, waarbij zelfs een stok (of zweep?) in uw geslachtsdeel werd gestoken. Tegenover de Griekse autoriteiten verklaarde u eerder echter dat u door de sharia-politie werd opgepakt toen u met M [...] een stadion had verlaten en vervolgens vier dagen werd vastgehouden (Grieks asiëldossier, CEDOCA, machinevertaling, p.5-6). Wat betreft uw verklaringen voor het CGVS, met name dat u bij de mishandelingen een stok in uw geslachtsdeel werd geduwd, kan worden opgemerkt dat dit een dusdanig wrede vorm van foltering is waardoor het opgeworpen feit als weinig plausibel kan aangemerkt worden. Indien zulks toch daadwerkelijk zou gebeurd zijn, kan aangenomen worden dat u hierdoor ernstige verwondingen opliep of medische complicaties er het gevolg van waren, zodat deze door een (gespecialiseerde) arts konden vastgesteld worden. U legt echter niet het minste begin van materieel bewijs voor dat uw versie van de gebeurtenissen staat. Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, verklaarde u (CGVS 2, p.12) dat u op 15 juli 2021 met M [...] betrappt werd en dat u door een shariarechtbank ter dood werd veroordeeld (CGVS 2, p.11). In de loop van uw laatste onderhoud, beweerde u dan weer dat u begin augustus 2021 betrappt werd en niet door shariarechter werd veroordeeld (CGVS 3, p.5). In de opmerkingen die u nadien nog, via uw advocaat, aan het CGVS bezorgde (document 4: groene map) greep u terug naar uw eerdere versie, volgens dewelke u op 15 juli 2021 werd betrappt. Dergelijke volatiële verklaringen bestendigen uw gebrek aan geloofwaardigheid.

Ten slotte bleek u zo mogelijk nog volatieler en wispelturiger in uw verklaringen over uw tegenwoordige (beleving van uw) seksuele oriëntatie.

Eerder in deze motivering werd reeds gewezen op de vaststelling dat u uw seksuele oriëntatie oorspronkelijk, in casu bij de DVZ, geheel onvermeld liet als asiëlmotief. U deed dit wél en uitdrukkelijk bij het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p.2); toen zei u met name dat u homoseksueel bent. In de loop van uw tweede onderhoud werd u gevraagd of u momenteel een relatie hebt, waarop u aangeeft (CGVS 2, p.12) dat u in Turkije een vrouw leerde kennen en u sliep met haar in Griekenland. Kort daarop verklaart u (CGVS 2, p.13) dat u een (seksuele) relatie met de vrouw in kwestie onderhoudt. U verklaart (CGVS 2, p.13) dat ze de Kameroense nationaliteit heeft, maar u weet enkel dat ze M [...] heet; haar volledige naam kent u niet (CGVS 2, p.13) wat toch wel uiterst opmerkelijk is. Nog opmerkelijker is dat u bij de DVZ, gevraagd naar uw/een "nietgeregistreerde partner" (verklaring DVZ, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 16b, p.8), een zekere M.E [...] vermeldde, geboren in Kaduna (State), van Nigeriaanse nationaliteit. In die context beweerde u verder (CGVS 2, p.13) dat u niet meer met mannen slaapt omdat u bang bent dat er nog iets slechts zal gebeuren. Er werd u daarom gevraagd of u zich niet eerder als biseksueel zou omschrijven, maar dan beweert u weer dat u zich toch eerder als "gay" zou omschrijven (CGVS 2, p.13), wat toch moeizaam te verenigen is met uw beweerde relatie met een vrouw. Omdat u het stoppen met homoseksuele relaties verklaart door een zekere angst, werd u voorgelegd of u dan op een "veilige" manier uw homoseksualiteit beleeft in België (CGVS 2, p.13).

Vervolgens blijkt u echter uiterst vaag over uw kennis van de homoseksuele scène in België (CGVS 2, p.14). U hebt totaal geen kennis over Belgische ngo's die opkomen voor gay of LGBTQI-rechten en evenmin bent u op de hoogte van het bestaan van de Gay Pride (CGVS 2, p.15). Op de vraag of uw huidige vriendin weet dat u homoseksuele gevoelens koestert, repliceert u (CGVS 2, p.14) positief; zij maakt er geen punt van en voor haar is het geen probleem. Op de daaropvolgende vraag of uw huidige vriendin enkel op mannen valt (CGVS 2, p.15) blijft u, vreemd genoeg, het antwoord ook al schuldig. Aan het einde van uw laatste onderhoud geeft u aan dat de relatie met de eerder genoemde vrouw nog gaande is, dat de relatie met haar ook fysiek is en dat de relatie een zeer helende invloed op uw mentale en fysieke gezondheid heeft (CGVS 3, p.10). Welnu, dergelijke opeenvolgende en weinig coherentie verklaringen over uw huidige beleving van uw seksuele oriëntatie doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Het CGVS heeft weliswaar begrip voor het gegeven dat het in bepaalde culturen niet gebruikelijk is om openlijk over seksuele oriëntatie te praten, maar uw verklaringen missen toch elke zin voor consistentie. U maakt het met uw volatiële verklaringen voor het CGVS quasi onmogelijk om uw huidige seksuele oriëntatie accuraat te beoordelen. Weze herhaald dat u ook de Griekse autoriteiten niet wist te overtuigen van uw seksuele oriëntatie die in de Nigeriaanse context problematisch voor u zou zijn.

Welnu, op basis van de hiervoor gedane vaststellingen hecht het CGVS geen geloof aan uw homoseksuele of biseksuele oriëntatie. Uw verklaringen zijn op meerdere punten te vaag of inconsistent. Het CGVS concludeert dan ook dat in uw hoofde geen sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van uw seksuele oriëntatie.

U haalde voor onderhavig verzoek echter ook nog een ander motief aan, met name een aanslepend grondconflict in uw herkomstregio, dat zou geleid hebben tot de gewelddadige dood van zowel uw vader als uw (enige) broer. Welnu, dit opgeworpen motief kan evenmin weerhouden worden om u alsnog internationale bescherming te bieden.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u op meerdere punten in uw opeenvolgende verklaringen inconsistent en tegenstrijdig bleek te zijn.

Zo bleek u allerminst consistent in uw verklaringen voor de Griekse en Belgische asielinstanties over het lot van uw vader en uw broer. Bij de DVZ verklaarde u (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) dat ze allebei op 22 september 2021 het leven lieten toen ze het doelwit van een aanslag waren. Welnu, omtrent uw vader verklaarde u tegenover de Griekse asieldienst (antwoorddocument CEDOCA, vertaling, p.6) dat hij in december 2021 vermoord werd door de sharia-politie omdat hij u het land had helpen ontvluchten. Over uw broer verklaarde u in Griekenland (antwoorddocument CEDOCA, vertaling, p.5) dat u hem uit het oog verloor tijdens uw/jullie reis naar Griekenland, waarmee u aangeeft dat hij u vergezelde toen u Nigeria verliet, wat dan weer totaal niet overeenstemt met uw verklaringen hier, volgens dewelke uw broer veel eerder, met name in september 2021, een gewelddadige dood stierf. Bij de DVZ verklaarde u dat uw broer op 22 september 2021 het leven liet (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) en u herhaalde deze datum tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p.5), waarbij u overigens expliciet aangaf dat u slechts één broer had (CGVS 1, p.5), waardoor geen sprake kan zijn van een persoonsverwisseling. Tijdens het tweede onderhoud stelde u de datum van het incident, waarbij uw vader en broer overleden, bij naar 27 september 2021 (CGVS 2, p.3); u liet iemand uw verklaring(en) bij de DVZ vertalen en zo bleek dat uw verklaring daar verkeerd genoteerd werd. U zou voortaan vasthouden aan 27 september 2021 als de datum waarop zowel uw vader als uw broer een gewelddadige dood stierven, wat onder meer blijkt uit uw opmerkingen bij uw laatste onderhoud (zie document 4: groene map). In de context van het incident, waarbij uw vader en broer omkwamen, gaf u bij de DVZ aan (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) dat u, in de nasleep van het incident, (samen met anderen) een aantal personen vermoordde. Bij het begin van uw eerste CGVS-onderhoud (CGVS 1, p.2) zwakte u dat laatste feit echter aanzienlijk af; u beweerde dat u enkel met anderen slaags raakte en dat dus niemand gedood werd, wat toch vragen doet rijzen over uw werkelijke wedervaren in uw land van herkomst, temeer u tijdens uw tweede onderhoud werd gevraagd om de wending in uw verklaringen uit te leggen; daarbij herhaalt u eerst dat er geen moord plaats vond, maar vervolgens beweert u, dat bij een eventueel onderzoek door het CGVS, zou kunnen blijken dat u wel degelijk van moord beschuldigd werd/wordt, wat u ten slotte opnieuw ontkent (CGVS 2, p.17). Tijdens uw laatste onderhoud (CGVS 3, p.6) verklaarde u dat de aanval vroeg in de ochtend, tussen 4 en 5 uur, plaats vond en dat de mensen slapen. U was bij de moeder van uw kinderen, uw vader en broer waren samen in hun woonst (waar u ook meestal woonde) (CGVS 3, p.6). U verklaarde echter ook (CGVS 3, p.6) dat iemand van de aanvallers riep dat hij uw huis, "het huis van de homo", herkende. Het is, zeker in het licht van uw andere ongeloofwaardige verklaringen, niet uit te leggen hoe u vernam dat één van de belagers van uw ouderlijke woonst, die woonst luidkeels herkende om ze vervolgens in brand te steken en dit op een moment dat de bewoners van de belaagde woningen slapen. Uit deze door u beschreven versie van het incident in september 2021, leidt het CGVS bovendien af dat u het incident verbindt aan de ontdekking van uw seksuele oriëntatie. Zulks blijkt expliciet uit uw bewering (CGVS 3, p.8) dat M [...], de enige man met wie u seks had in Nigeria, de (mede)dader was van de moord op uw vader. Bijgevolg mag inderdaad geconcludeerd worden dat u uw seksuele oriëntatie relateert aan het incident dat de directe aanleiding vormde voor uw vlucht uit uw herkomstland. Vermits het CGVS echter geen geloof hecht aan uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie – en bijgevolg uw relatie met de genaamde M [...] – kan evenmin geloof gehecht worden aan diens aandeel in de dood van / moord op uw vader. Daar komt, ten overvloede, nog bij dat het niet geloofwaardig is dat iemand die u introduceerde in homoseksualiteit, daarmee blijk gevend van een groot vertrouwen in en vorm van genegenheid tegenover u, nadien de hand had in de moord op uw vader. Welnu, voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van het opgeworpen asielmotief. Uw verklaringen zijn allerminst consistent en coherent te noemen.

Zoals eerder werd opgemerkt, verklaarde u aanvankelijk dat het incident, waarbij uw vader en broer zogenaamd om het leven kwamen, op 22 september 2021 plaats vond om nadien uw verklaringen bij te stellen en het incident te situeren op 27 september 2021. Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of het betreffende incident in media gerapporteerd werd. Hierop repliceerde u (CGVS 3, p.9) dat dit inderdaad het geval was; u sprak er met uw sociaal assistent over en zij beweerde dat het klopte wat u zei, maar niettemin gaf u aan dat u geen bewijs kan overleggen. Welnu, het CGVS deed zelf opzoekingswerk naar incidenten in Kaduna State in september 2021. Uit beschikbare informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er inderdaad een ernstig incident in Kaduna State, zelfs meer bepaald in Abu(m?) village plaats vond op 27 september 2021, waarbij veel burgers omkwamen en huizen in brand werden gestoken. Indien u en/of uw familie hier daadwerkelijk het slachtoffer van werden, mocht van u verwacht worden a) dat u dit incident expliciet en uitgebreid uit de doeken deed bij de Griekse autoriteiten, wat klaarblijkelijk niet het geval was, en b) u minstens enig begin van materieel begin van bewijs van de betrokkenheid van uw vader en/of broer kon overleggen. De vaststelling dat u dit niet deed, bevestigt de inschatting van het CGVS dat u en/of uw familieleden niet rechtstreeks bij het incident betrokken waren. Het is wellicht ook omdat u naderhand ontdekte dat het door u opgeworpen motief niet op 22 maar wel op 27 september 2021 plaats vond, dat u uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties aanpaste.

Ten slotte, doch niet in het minst, kan nog worden opgemerkt dat het CGVS, bij wijze van extra controle van uw verklaringen een, zij het beperkt, onderzoek deed naar uw sociale media. Welnu, het CGVS vond inderdaad een Facebook-account op uw naam, waarvan kan verondersteld worden dat u het creëerde of dit door een derde liet doen (en liet beheren), aangezien het profiel uw volledige naam draagt en u duidelijk herkenbaar bent op meerdere foto's. Er werden een aantal printscreens van het betreffende profiel aan uw administratief dossier toegevoegd (zie informatie: blauwe map: Facebook-profiel "O S A [...]"). Uit publiek toegankelijke pagina's, meer bepaald foto's, van het betreffende profiel, concludeert het CGVS dat u reeds in april 2020, ten tijde van de Covid19-pandemie aan het reizen was én daarbij wellicht Turkije aandeed (waar op dat moment geen Covid-restricties golden, zie informatie: blauwe map), wat kan afgeleid worden uit de foto van een etalage met bruidsjurken, voorzien van Turkse onderschriften. Gezien het bij u vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid, rijst het vermoeden dat u veel eerder dan wat u tot nu toe voorhield, uw land van herkomst verlaten hebt en bijgevolg zelfs niet meer in Kaduna state verbleef toen het incident op 27 september 2021 er plaats vond.

Op basis van alle voorgaande vaststellingen hecht het CGVS dan ook niet het minste geloof aan de door u opgeworpen motieven, in casu uw seksuele oriëntatie en etnisch-religieus geïnspireerd geweld, waarbij u uw vader en broer verloor. Er moet dan ook geconcludeerd worden dat in uw hoofd geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. De medische attesten omtrent uw eventuele psychologische problemen (documenten 1 en 2 : groene map) werden reeds eerder in deze motivering behandeld. Uw geboorteakte (document 3: groene map) bewijst uw nationaliteit en identiteit, die in het kader van dit verzoek niet ter discussie staan. Ten slotte reageerde u op de notities van uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS (document 4: groene map). Het betreft louter de vermelding van vier data in uw versie van uw asielrelaas. Ze wijzigen niets aan de negatieve eindbeoordeling van onderhavig verzoek. Alle door u overlegde documenten zijn bijgevolg niet in staat om de negatieve eindbeoordeling van onderhavig verzoek in positieve zin te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

Om deze redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de deelstaat Kaduna te worden beoordeeld.

De deelstaat Adamawa in het noordoosten van Nigeria is één van de deelstaten die wordt getroffen door Boko Haram. Veiligheidsincidenten die aan Boko Haram worden toegeschreven, omvatten aanvallen en plunderingen van dorpen, moorden op dorpsbewoners, ontvoeringen van inwoners en vernieling van bezittingen van burgers. Er zijn eveneens clashes tussen Boko Haram en Nigeriaanse strijdkrachten en lokale burgerwachten. Andere vormen van geweld betreffen aanvallen van gewapende groeperingen en

confrontaties met regeringstroepen, confrontaties, die vaak ook een etnische component hebben, tussen gemeenschappen en tussen landbouwers en herders, alsook geweld van de Shilla-jongens, een "radicale cultgroep", die zich bezighoudt met berovingen van burgers.

De deelstaat Yobe in het noordoosten wordt eveneens getroffen wordt door Boko Haram/ISWAP. Boko Haram/ ISWAP zijn de actoren die in Yobe verantwoordelijk zijn voor het meeste geweld. Gevechten tussen Boko Haram/ ISWAP en de Nigeriaanse veiligheidstroepen hebben geleid tot dodelijke slachtoffers, onder meer onder de burgerbevolking, verwoesting van eigendommen en ontheemding. Andere actoren die sinds 2020 in toenemende mate gewelddadig zijn geworden, zijn herders en landbouwers die conflicten hebben over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land.

In de deelstaat Kaduna in het noordwesten van Nigeria houdt het geweld vaak verband met veediefstal door gewapende, criminele bendes en conflicten over land en water tussen herders en landbouwers. Tijdens de Covidlockdown periode zijn de conflicten tussen landbouwers en herders toegenomen. Verder is in Kaduna het aantal gewelddadige conflicten en ontvoeringen toegenomen. De federale veiligheidstroepen hebben verscheidene antibanditisme-operaties gelanceerd in de noordwestelijke regio, waaronder in Kaduna, wat geleid heeft tot dodelijke slachtoffer onder soldaten en militieleden. Burgers zijn ook gewond geraakt en gedood in 2021 bij repressieve aanvallen in dorpen door onbekende gewapende mannen of bandieten. Ook Boko Haram en de splinterbeweging Ansura zijn actief in Kaduna. In maart 2020 hebben leden van Boko Haram, verschillende dorpen aangevallen, waarbij slachtoffers zijn gevallen en eigendommen zijn vernield. De splinterbeweging Ansura voerde in 2020 eveneens drie grote aanvallen uit. Voorts is er eveneens in Kaduna een golf van massale ontvoeringen vanuit scholen of universiteiten door onbekende gewapende mannen.

In de deelstaat Katsina in het noordwesten van Nigeria zijn er conflicten tussen boeren en veehouders over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land. De conflicten tussen boeren en veehouders in de noordwestelijke regio zijn geïntensiveerd tijdens de lockdown van Covid-19. Verder wordt Katsina geconfronteerd met veelvuldige gevallen van ontvoeringen, gewapende overvallen en banditisme, alsook met veediefstal. Sinds juli 2018 hebben ontvoeringen en gijzelingen geleid tot een hoge mate van onveiligheid. Criminele bendes opereren in de grote bossen die in het westen grenzen aan de staat Zamfara en die zowel hun schuilplaats als hun uitvalsbasis zijn geworden van waaruit zij hun aanvallen op de plattelandsdorpen lanceren, vaak op motorfietsen. Veiligheidsincidenten in 2020 waren onder meer gewapende aanvallen tegen en plunderingen door gewapende bendes in dorpen en confrontaties tussen Nigeriaanse troepen en niet-geïdentificeerde gewapende bendes. Daarnaast zijn ook luchtaanvallen door de Nigeriaanse luchtmacht op kampen van milities gemeld. In december 2020 heeft Boko Haram de verantwoordelijkheid opgeëist voor een aanval op een school en de ontvoering van meer dan 300 schoolkinderen.

In de deelstaat Zamfara doen zich veiligheidsincidenten voor waarbij onder meer lokale milities of gewapende groepen van zowel Fulani-herders als Hausa-landbouwgemeenschappen, alsook andere bendes van gewapende criminelen die zich inlaten met overvallen en veediefstal betrokken zijn. Bij grondgevechten en luchtaanvallen tussen de Nigeriaanse strijdkrachten en plaatselijke militiegroepen vielen doden. De grote meerderheid van deze dodelijke slachtoffers waren militieleden. Gewapende aanvallen door niet-geïdentificeerde schutters, Fulani milities en vermoedelijke Yan Sakai milities tegen lokale gemeenschappen hebben geleid tot burgerdoden en ontvoeringen. Zo werden in februari 2021 meer dan 300 meisjes ontvoerd uit een middelbare school door onbekende mannen verkleed als veiligheidstroepen van de regering. De meeste meisjes werden enkele dagen later vrijgelaten. Sinds eind 2019 gaat eveneens de aan Al Qaida gelinkte islamitische groep Ansaru, een splintergroepering van Boko Haram, de strijd aan met andere splintergroeperingen.

Sinds jaren zijn in de deelstaat Benue conflicten aan de gang tussen herders en boeren. De oorzaak van deze conflicten zijn klimaatverandering en gebrek aan land en etnische en religieuze spanningen. In 2020 werd een toename van het aantal conflicten tussen herders en boeren in Benue vastgesteld. Naast confrontaties tussen deze herders- en boerengemeenschappen, zijn er eveneens voortdurende spanningen tussen verschillende etnische gemeenschappen zoals de Tiv en de Junkun omwille van onder meer politieke redenen en landbezit en de Iyarev en de Krapev. De Nigeriaanse veiligheidstroepen zijn herhaaldelijk tussengekomen in deze confrontaties tussen de herders- en boerengemeenschappen en confrontaties tussen verschillende gemeenschapsmilities.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara kunnen beschouwd worden als deelstaten waar er sprake is van willekeurig geweld maar niet op grote schaal. Bijgevolg zijn individuele elementen en persoonlijke omstandigheden in sterkere mate vereist om aan te tonen dat men bij terugkeer naar één van deze deelstaten een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara willekeurig geweld kennen, doch dat er niet kan gesteld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar één van deze regio's, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de deelstaat Kaduna in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kaduna een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. In casu dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende persoonlijke omstandigheden aanhaalt.

Weliswaar verwijst u, al dan niet in bedekte termen, naar uw mentale toestand en uw laag opleidingsniveau. Wat uw mentale toestand dient erop gewezen te worden dat deze blijkbaar niet van dien aard is dat u momenteel strikt opgevolgd wordt en/of medicatie gebruikt ter bestrijding van bepaalde mentale problemen of symptomatische klachten. Uw opleidingsniveau is evenmin van dien aard om in uw hoofd te oordelen dat u, in geval van terugkeer, niet opnieuw uw leven zou kunnen opnemen in uw land van herkomst of, in casu, uw herkomstregio. Zo merkte het CGVS op dat u over een Facebook-profiel beschikt, waaruit blijkt dat u zeer veel vrienden hebt, in staat bent om zelf berichten of foto's met de buitenwereld te delen, wat erop wijst dat u wel degelijk in staat bent om voldoende autonoom te functioneren. Ten slotte benadrukt het CGVS dat u over tal van aspecten bewust foutieve informatie deelde met de asielinstanties, zodat u geen voldoende zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, uw familie- en/ of gezinsleven, uw netwerk, uw studieverleden en uw professioneel verleden.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikel 10, leden 2 en 3, van de Richtlijn 2013/32/EU;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het recht van verdediging, het recht op tegenspraak, het beginsel van wapengelijkheid, zoals onder meer vervat in artikel 47 van het EU-Handvest.

Na een theoretische uiteenzetting betoogt verzoeker als volgt:

“3.1. Over de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in Griekenland

Ten eerste baseert verwerende partij een groot deel van de bestreden beslissing op tegenstrijdige verklaringen tussen de Griekse en Belgische verklaringen, waarover het volgende opgemerkt kan worden.

Er dient te worden vastgesteld dat het administratief dossier een vertaling bevat van elementen uit het Griekse asiëldossier, in het bijzonder van de verklaringen van verzoeker in Griekenland en van de weigeringsbeslissing, zonder dat ook maar enige verduidelijking wordt verstrekt over de wijze waarop deze vertaling tot stand is gekomen. In het dossier wordt enkel een Nederlandstalige weergave aangetroffen van verklaringen die oorspronkelijk in het Grieks werden afgelegd, zonder vermelding van de identiteit of de hoedanigheid van de vertaler, zonder attest van beëdiging, en zonder enige indicatie of het gaat om een menselijke dan wel een geautomatiseerde vertaling.

De bestreden beslissing baseert zich nochtans in aanzienlijke mate op deze vertaalde passages om zwaarwichtige geloofwaardigheidsconclusies te trekken, met name door vermeende tegenstrijdigheden, vaagheden of afwijkingen tussen de verklaringen in Griekenland en die in België centraal te stellen.

Deze werkwijze is problematisch, aangezien verzoeker op geen enkele wijze in staat wordt gesteld om de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van deze vertaling te verifiëren of te betwisten. Bij ontstentenis van informatie over de gebruikte vertaalmethode is het onmogelijk om te beoordelen in welke mate de weergegeven bewoordingen een getrouwe en contextueel correcte weergave vormen van de oorspronkelijke verklaringen. Dit geldt des te meer nu het Griekse dossier betrekking heeft op verklaringen die verzoeker aflegde zonder tolk, in het Engels, een taal die hij slechts beperkt beheerst, en in een procedurele context die hij zelf als gewelddadig en desoriënterend heeft ervaren. Eventuele semantische nuances, temporele aanduidingen of culturele connotaties kunnen in dergelijke omstandigheden gemakkelijk verloren gaan of vervormd worden, zeker indien gebruik werd gemaakt van een geautomatiseerde vertaaltool, wat – bij gebrek aan enige toelichting – niet kan worden uitgesloten.

Uit de vertaling in het administratief dossier kunnen bovendien verschillende zeer opmerkelijke elementen worden vastgesteld, die wijzen op het manifest onbetrouwbare karakter van de bijgevoegde vertaling.

Op p. 5 van de vertaling van de Griekse beslissing staat ten eerste vermeld dat verzoeker gehoord zou zijn met een tolk van het Grieks naar het Frans, waarover hij verklaard zou hebben dat hij die volledig en omgekeerd (sic) zou begrepen hebben. Dit is verbijsterend aangezien verzoeker absoluut niet in staat was om dergelijk onderhoud in het Frans af te leggen en hij, in de mate hij een aantal woorden Frans begrijpt, dit pas in België heeft geleerd na intussen al bijna drie jaar voornamelijk in Franstalig België verbleven te hebben.

Op een ander slordig vertaald document, getiteld Aanvullend registratieformulier persoonlijke informatie in het administratief dossier, staat zelfs vermeld dat verzoeker Nederlands als communicatietaal gekozen zou hebben, wat al helemaal de wenkbrauwen doet fronsen.

Dergelijke vaststellingen doen alleen maar vermoeden dat de vertaling die verwerende partij bijbrengt van uitermate bedenkelijke kwaliteit is. Het ontbreken van transparantie over de totstandkoming van deze vertaling ondermijnt volledig het beginsel van tegenspraak en het recht van verdediging. Verzoeker kan zich niet zinvol verweren tegen een interpretatie van zijn vroegere verklaringen wanneer hij niet weet hoe die verklaringen taalkundig zijn omgezet en welke betrouwbaarheid daaraan wordt toegekend. Door toch doorslaggevend gewicht toe te kennen aan deze niet-geduide vertaling, miskent verwerende partij haar verplichting om de bewijselementen in het administratief dossier met de vereiste omzichtigheid te beoordelen en om eventuele twijfel in de bewijsvoering niet zonder meer in het nadeel van verzoeker te laten spelen.

De rechten van verdediging van verzoeker en het beginsel van de wapengelijkheid tussen partijen, wordt hiermee geschonden.

Het begrip van de wapengelijkheid tussen de partijen in een geding, ook in administratief recht, is een onderdeel van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, zoals gewaarborgd door artikel 47 van het Handvest van de Europese Unie. Dit is een uitvloeisel van het recht op een eerlijk proces dat inhoudt dat elke partij een redelijke mogelijkheid moet worden geboden haar zaak onder zodanige omstandigheden voor te dragen dat zij ten opzichte van de tegenpartij niet wezenlijk wordt benadeeld.

Ten slotte leidt deze handelwijze tot een bijkomend motiveringsgebrek. De bestreden beslissing verwijst herhaaldelijk naar verschillen tussen de Griekse en Belgische verklaringen, maar verzuimt volledig te motiveren waarom de Nederlandse vertaling van het Griekse dossier als voldoende betrouwbaar en exact wordt beschouwd om dergelijke verschillen als vaststaand aan te nemen. In afwezigheid van enige toelichting over de herkomst en kwaliteit van de vertaling kan niet worden nagegaan of de vastgestelde discrepanties werkelijk aan verzoeker toe te schrijven zijn, dan wel het gevolg zijn van vertaalfouten, vereenvoudigingen of interpretatieve keuzes in de omzetting van het Griekse bronmateriaal. Aldus kan de bestreden beslissing niet worden geacht te berusten op een zorgvuldig en transparant onderzoek van de relevante feiten en elementen, zoals nochtans vereist bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

De bestreden beslissing houdt bovendien ook onvoldoende rekening met de feitelijke en procedurele context waarin verzoeker zijn eerste verklaringen aflegde, met name tijdens zijn verblijf en asielprocedure in Griekenland.

Wat de motieven van verwerende partij hierover betreft, wenst verzoeker het volgende aan te brengen. Vermits hij niet eerder de gelegenheid heeft gehad dit toe te lichten, kan hij niet anders dan deze verduidelijkingen post factum toe te lichten.

Verwerende partij meent verwerende partij verzoeker in Griekenland klaarblijkelijk niet meteen na aankomst een verzoek om internationale bescherming indiende, wat afbreuk zou doen aan zijn voorgehouden vrees.

Uit de loutere omstandigheid echter dat verzoeker niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende, zou geenszins een gebrek aan nood aan internationale bescherming afgeleid mogen worden gelet op de bijzondere omstandigheden waarin verzoekers om internationale bescherming zich bij aankomst in Europa in Griekenland kunnen bevinden.

Het volgende motief in de bestreden beslissing ontbeert werkelijk elke relevantie bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en zijn nood aan internationale bescherming:

“Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u reeds in 2021 uw land van herkomst verliet, waarna u toch enige tijd in Turkije vertoefde, waar u wellicht met veel andere verzoekers in contact kwam en van hun intenties (om naar Europa te reizen) op de hoogte was. De vaststelling dat u op illegale wijze de EU binnenreisde, maar daarbij klaarblijkelijk vijf maanden talmde om beroep te doen op de asieldiensten van het EU-land dat u ontving (Griekenland), doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees.”

Verzoeker kwam begin juni 2022 aan in Griekenland via Rhodes, werd vervolgens overgebracht naar Athene en daarna naar het kamp van Ritsona om er zijn verzoek om internationale bescherming in te dienen. Nadien werd hij naar Malakasa gestuurd voor administratieve formaliteiten. In dat kader werd hij gedurende ongeveer twee maanden vastgehouden in Malakasa, waar hij volgens zijn verklaringen werd mishandeld.

Deze detentieomstandigheden, gekenmerkt door vrijheidsberoving en fysiek geweld, die als een algemeen bekend gegeven aangenomen kunnen worden,12 vormen een essentieel element voor de beoordeling van zijn verklaringsvermogen en procedurele houding en werden door verwerende partij onvoldoende in rekening gebracht.

Wat betreft de door verwerende partij benadrukte afwijkingen inzake identiteit, meer bepaald de geboortedatum, dient te worden vastgesteld dat verzoeker door de Griekse autoriteiten als minderjarige werd beschouwd op basis van een loutere visuele leeftijdsinschatting. In die context beschikte hij niet over een reëel recht om zijn situatie toe te lichten of te corrigeren en werd hij geconfronteerd met een procedure die hij zelf als bijzonder gewelddadig en intimiderend ervoer. Hij bevond zich bijgevolg niet in omstandigheden die toelieten om op coherente en gestructureerde wijze een persoonlijk relaas te brengen.

De vastgestelde verschillen kunnen in dat licht niet zonder meer worden aangemerkt als intentionele misleiding, maar moeten worden begrepen tegen de achtergrond van een gebrekkige procedurele bescherming.

De vermeende etnische tegenstrijdigheid berust eveneens op een onjuiste lezing van verzoekers verklaringen. Verzoeker behoort tot de Yoruba-etnie en heeft nooit beweerd tot de Hausa-etnie te behoren. Hij heeft enkel aangegeven dat de Hausa de dominante etnie in bepaalde regio's is, zonder zichzelf daartoe te rekenen. Dat deze nuance verloren is gegaan, houdt rechtstreeks verband met de gebrekkige kwaliteit van de bijstand van de tolk in Griekenland. Verzoeker werd immers bijgestaan door een telefonische tolk in het Engels, een taal die hij slechts beperkt beheerst en waarin zijn Nigeriaans accent bijkomende communicatieproblemen veroorzaakte. Dit alles verhoogt het risico op misverstanden en foutieve registraties aanzienlijk.

Tot slot moet opgemerkt worden dat verwerende partij op geen enkele wijze verzoeker de kans gegeven heeft om hem te confronteren met deze gegevens en vaststellingen, niettegenstaande verzoeker tot drie keer toe uitgenodigd werd voor een persoonlijk onderhoud en telkens gedurende drie à vier uur gehoord geweest is.

Dergelijke handelswijze is manifest in strijd met de bepalingen van artikel 17, §2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, betreffende het verloop van het persoonlijk onderhoud. Deze bepaling stelt dat:

“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.” (Eigen onderlijning)

Hoewel verwerende partij klaarblijkelijk wel over het integrale Griekse asioldossier van verzoeker beschikt, moet vastgesteld worden dat hierover géén enkele vraag gesteld geweest is tijdens geen de drie persoonlijke onderhouds.

Door hier bijgevolg groot belang aan toe te kennen in de bestreden beslissing, strookt de handelswijze van verwerende partij niet met de vereisten een grondig en zorgvuldig onderzoek, in strijd met artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet én met artikel 17 van het KB van 11 juli 2003.

De vaststellingen en conclusies die verwerende partij afleidt uit de verschillen tussen zijn verklaringen in Griekenland en België, op basis waarvan het meent dat deze in “zeer ernstige mate zijn algehele oprechtheid alsook de ernst van de voorgehouden vrees ondermijnen”, zijn dus geenszins gebaseerd op betrouwbare en aannemelijke gegevens waardoor hier niet het minste gewicht aan gegeven mag worden bij de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid en nood aan bescherming.

Deze elementen dienen dan ook geweerd te worden uit de beoordeling.

Tot slot moet erop gewezen worden dat een eerdere weigeringsbeslissing in Griekenland niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat verwerende partij omwille van deze reden tot een weigering moet besluiten, aangezien verwerende partij een eigen, soevereine beoordeling dient te maken van de asielmotieven en verklaringen van verzoeker.

Dat er in Griekenland geen geloof werd gehecht aan zijn verklaringen over zijn seksuele oriëntatie betekent bijgevolg dus niet noodzakelijk dat hier in België ook geen geloof aan gehecht moet worden.

3.2. Wat de beoordeling van verzoekers verklaringen betreft

Vervolgens meent verwerende partij in de bestreden beslissing dat verzoeker dat verzoekers verklaringen over zijn seksuele oriëntatie niet overtuigend zijn.

Verwerende partij stelt daarbij vooreerst vast dat verzoeker deze als motief voor zijn vervolgingsvrees onvermeld heeft gelaten bij de DVZ. Echter heeft verzoeker hiervoor, zoals samengevat door verwerende partij, een overtuigende en aannemelijke verklaring voor gegeven:

“U repliceert (CGVS 1, p.3) dat u bang was om over uw seksualiteit te praten, u niet wist of het mocht, dat u ook in Griekenland bang was om het erover te hebben, dat u niet helder kon denken, dat uw geplande gesprekken op de DVZ een paar keer werden uitgesteld, dat u buiten sliep en getraumatiseerd was en ten slotte dat u vreesde dat u ook in België geen gunstige beslissing zou krijgen.”

Dat verwerende partij stelt dat deze redenen ter verschoning niet kunnen weerhouden worden, getuigt van een gebrek aan begrip voor de moeilijke situatie waarin verzoeker verkeerde, op straat, in uiterst precaire en kwetsbare omstandigheden, zeker in het licht van een dergelijk gevoelig thema.

Volgens verwerende partij wordt er bovendien wel rekening gehouden “met de culturele en sociale geplogenheden in het land van herkomst van verzoekers om internationale bescherming en de daarmee gepaard gaande terughoudendheid om over hun seksuele oriëntatie te praten, maar in uw geval kon en mocht van dergelijke terughoudendheid geen sprake zijn, aangezien u wel degelijk reeds vertrouwd was met de rechten (en plichten) van verzoekers binnen het Europees asielsysteem.”

Ten eerste kan bezwaarlijk gesteld worden dat verzoeker “reeds vertrouwd was met de rechten en plichten van verzoekers binnen het Europees asielsysteem” na zijn traumatiserende ervaringen in Griekenland en zijn weigeringsbeslissing aldaar.

Uit het loutere feit dat verzoeker op basis hiervan geacht kon worden vertrouwd te zijn met de Europese asielpprocedure zelf, kan bovendien niet afgeleid worden dat er om deze reden geen rekening meer gehouden zou moeten worden met contextuele omstandigheden die een bepaalde, initiële terughoudendheid over een gevoelig thema rechtvaardigen.

Over de beoordeling van de verklaringen van verzoeker over zijn seksuele oriëntatie zelf, en het identificeren van een definitie voor zijn oriëntatie (homoseksueel of biseksueel), kan het volgende opgemerkt worden als antwoord op de motieven van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing beoordeelt verzoekers verklaringen over zijn seksuele oriëntatie aan de hand van verwachtingen die onvoldoende rekening houden met zijn socio-culturele achtergrond. Van verzoeker wordt verlangd dat hij gedetailleerde, zowel emotionele als seksuele beschrijvingen geeft over intieme relaties, terwijl vaststaat dat hij uitgehuwelijkt werd en afkomstig is uit een uiterst conservatieve rurale omgeving in Nigeria, waar over seksualiteit in het geheel niet wordt gesproken. Zijn verklaringen worden als vaag of stereotiep afgedaan, zonder rekening te houden met zijn individuele profiel, waaruit net blijkt hoe moeilijk en beladen het voor hem is om over deze thematiek te spreken en hoe beperkt zijn referentiekader op dit vlak is.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook blijkt dat verzoeker zich snel verliest in uitleg en moeite heeft om chronologisch of conceptueel helder te formuleren. Dit wijst niet op kwade trouw, maar op een reëel cognitief en communicatief probleem, dat bovendien consistent wordt vastgesteld. Het dringt zich in dat kader op dat verzoeker door een gespecialiseerd deskundige, zoals een psycholoog of psychiater, wordt onderzocht, temeer daar hij zich hier expliciet bereid toe verklaart.

Ondanks deze moeilijkheden, heeft verzoeker niettemin duidelijk en herhaaldelijk verklaard tijdens de persoonlijke onderhouds hoe hij zijn homoseksuele geaardheid heeft ontdekt en beleefd en dat in een zeer conservatieve omgeving.

In de bestreden beslissing wordt de geloofwaardigheid van verzoekers (ontdekking en beleving van zijn) seksuele oriëntatie in twijfel getrokken wegens vermeende vaagheid, stereotiepe verklaringen en incoherenties. Uit het eerste persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat hij vóór zijn contact met M [...] geen kennis had van homoseksualiteit en niet wist wat het betekende om homoseksueel te zijn, hetgeen hij zelf plaatst binnen de culturele en religieuze context waarin hij is opgegroeid (NPO 1, p. 11). Hij verduidelijkt dat homoseksualiteit in zijn gemeenschap als zwaar taboe en als strafbaar werd beschouwd, met verwijzing naar shariawetgeving en mogelijke doodstraf, wat zijn aanvankelijke afwijzende en angstige houding verklaart (NPO 1, p. 11). Hij geeft daarbij aan dat hij op dat moment gehuwd was met de moeder van zijn kinderen in

een door de familie gearrangeerde relatie waarin hij geen vrije keuze had, en dat seksuele betrekkingen in die context plaatsvonden uit plicht en niet uit affectieve of seksuele aantrekking (NPO 1, p. 12).

Hij preciseert dat hij zich emotioneel niet verbonden voelde met zijn echtgenote en dat hij dit ook expliciet aan M [...] heeft meegedeeld, waarbij hij aangaf dat er “geen connectie” was (NPO 1, p. 12). Uit zijn verklaringen blijkt verder dat M [...] hem vanaf 2018 opnieuw frequenter opzocht en hem geleidelijk introduceerde in homoseksualiteit door middel van boekjes en later video's (NPO 1, p. 11). Hij beschrijft dat hij hier aanvankelijk geschokt en afwijzend op reageerde, de beelden “vies” vond en M [...] tijdelijk wegstuurde, wat wijst op een conflictueus en niet-geïnternaliseerd ontdekkingsproces (NPO 1, p. 11). Pas na verloop van tijd begon hij te beseffen dat hij zich seksueel aangetrokken voelde tot M [...] en tot mannen, waarna de seksuele relatie met M [...] uiteindelijk plaatsvond tijdens gezamenlijke werkverplaatsingen waarbij zij een hotelkamer huurden (NPO 2, p. 7 en p. 10).

Hij benadrukt dat M [...] de enige man is met wie hij in Nigeria seksuele betrekkingen heeft gehad, hetgeen zijn beperkte ervaringskader bevestigt (NPO 2, p. 12). Hij licht toe dat hij zichzelf niet als biseksueel beschouwt maar als “meer gay”, en dat hij de term biseksualiteit pas tijdens de asielprocedure heeft leren kennen, wat verklaart waarom hij moeite heeft met deze conceptuele indeling (NPO 2, p. 13). Hij geeft verder aan dat hij tot op heden nog gevoelens heeft voor mannen maar deze onderdrukt uit angst voor herhaling van de gebeurtenissen in Nigeria, en dat hij zich zelfs in België nog niet veilig voelt om zijn geaardheid volledig te beleven (NPO 2, p. 13).

Deze verklaringen tonen een consistent, gradueel en niet-stereotiep ontwikkelingsproces van seksuele zelfidentificatie, dat coherent is over de drie persoonlijke onderhoudsbezoeken. De aanvankelijke afwijzing, de culturele en religieuze context, de beperkte kennis, de geleidelijke ontdekking via één vertrouwenspersoon en de blijvende angst om zijn geaardheid te beleven, vormen samen een logisch en geloofwaardig geheel dat rechtstreeks antwoord biedt op het verwijt van vaagheid en ongeloofwaardigheid in de bestreden beslissing.

Verder hanteert verwerende partij een stereotiepe en rigide visie op homoseksualiteit en biseksualiteit. Zowel de protection officer als de raadsheer van verzoeker zelf hebben tijdens de persoonlijke onderhoudsbezoeken vastgesteld dat verzoeker pas in de loop van de procedure voor het eerst met het concept “biseksualiteit” werd geconfronteerd. Dat hij zichzelf aanvankelijk als “homoseksueel” omschreef, is dan ook logisch en coherent met zijn beperkte kennis en zijn opvoeding in een uiterst conservatieve, religieuze en rurale context. Het hanteren van Westerse concepten en verwachtingen zonder contextualisering leidt hier tot een foutieve geloofwaardigheidsbeoordeling.

Wat betreft de door de bestreden beslissing benadrukte vaagheid inzake kennis van homoseksuele media en LGBTQ-structuren, blijkt uit het tweede persoonlijk onderhoud dat hij slechts tot zijn tiende school liep en afkomstig is uit een afgelegen dorp waar nauwelijks toegang was tot televisie en waar slechts één televisie voor het hele dorp beschikbaar was (NPO 2, p. 11). Hij verduidelijkt dat hij geen internet had, geen smartphone bezat en geen enkele kennis had van digitale media of snelle informatietoegang (NPO 2, p. 11). Hij geeft aan dat hij in Nigeria geen kennis had van homoseksuele tijdschriften of video's en enkel via M [...] hiermee in aanraking kwam, zonder te weten waar deze vandaan kwamen (NPO 1, p. 11 en NPO 2, p. 11). Hij preciseert dat hij pas in Europa voor het eerst dergelijke tijdschriften zag en dat hij zich slechts vaag een titel herinnert, wat hij zelf verklaart door zijn lage opleidingsniveau (NPO 2, p. 11 en NPO 1, p. 11).

Het gebrek aan kennis over tijdschriften, video's en andere informatiebronnen inzake homoseksualiteit wordt door verwerende partij zwaar aangerekend, zonder enige proportionaliteitstoets. Verzoeker volgde slechts onderwijs tot zijn tiende levensjaar en groeide op in een afgelegen dorp in Nigeria, waar nauwelijks toegang was tot televisie en waar internet of smartphones onbestaande waren. Hij beschikte als jongere niet over digitale middelen, noch over toegang tot informatiekanalen die vandaag als vanzelfsprekend worden beschouwd. In dat licht is het niet redelijk van hem te verwachten dat hij vertrouwd is met specifieke titels, media of visuele referenties. Hij heeft bovendien verklaard dat M [...] met deze zaken in aanraking kwam tijdens reizen naar de Verenigde Staten, een wereld die voor verzoeker volledig buiten bereik lag.

Verder maakte verzoeker duidelijk dat hij in België geen gebruik maakt van datingapps of online platforms omdat hij niet weet hoe deze werken en omdat hij daar bang voor is, en dat hij zelfs heeft aangegeven opnieuw naar school te willen gaan om bij te leren (NPO 2, p. 14). Hij wijst erop dat hij geen kennis heeft van Belgische LGBTQ-organisaties of homobars, maar wel occasioneel naar bijeenkomsten is gegaan, zij het met grote voorzichtigheid (NPO 2, p. 13–14). Deze elementen sluiten logisch aan bij zijn profiel en verklaren waarom hij niet beantwoordt aan het kennis- en gedragsverwachtingspatroon dat in de bestreden beslissing impliciet wordt gehanteerd.

Met betrekking tot de omstandigheden van de betrapting blijkt uit zijn verklaringen dat hij en M [...] werden betrapt door leden van de islamitische politie terwijl zij zich samen bevonden in de bushes nabij de boerderij,

en dat zij op dat moment niet bezig waren met seksuele handelingen maar reeds verdacht werden omdat men wist dat zij samen sliepen (NPO 2, p. 10). Hij beschrijft dat hij werd geslagen, afgevoerd en vastgehouden, terwijl M [...] kon ontsnappen (NPO 2, p. 10). Hij verduidelijkt dat hij tijdens zijn detentie zwaar werd mishandeld, onder meer door het gebruik van stokken, en dat hij hierdoor ernstige verwondingen opliep (NPO 2, p. 10). Hij licht toe dat hij na zijn vrijlating meerdere weken in het ziekenhuis werd verzorgd (NPO 2, p. 11).

Hij geeft aan dat hem werd meegedeeld dat homoseksualiteit bestraft wordt met de doodstraf en dat hij daarom vreesde voor zijn leven (NPO 2, p. 10). Hij preciseert dat hij niet effectief voor een shariarechtbank is verschenen omdat zijn vader tussenkwam vóór een formele procedure werd opgestart (NPO 2, p. 10). Hij verklaart dat zijn vader grond heeft moeten afstaan aan een imam om zijn vrijlating te bekomen (NPO 2, p. 11). Deze verklaringen tonen aan dat geen sprake is van tegenstrijdigheid, maar van een onvoltooide vervolgingsprocedure die door externe tussenkomst werd onderbroken.

Deze verklaringen zijn coherent over de verschillende persoonlijke onderhouden heen en stemmen overeen wat betreft plaats, context en betrokken actoren. Dat verzoeker preciseert dat er op het moment van de betrapping geen seksuele handeling plaatsvond, maar dat de verdenking reeds bestond, is niet tegenstrijdig maar bevestigt net het repressieve karakter van de vervolging, waarbij reeds de vermoedelijke homoseksuele relatie volstond om op te treden.

Wat betreft de aanval op de woning verklaart hij dat zijn vader en broer samen in de ouderlijke woning verbleven op het moment van de aanval en dat hij zelf die nacht niet aanwezig was omdat hij bij de moeder van zijn kinderen verbleef (NPO 3, p. 6). Hij beschrijft dat de aanval plaatsvond in de vroege ochtend, tussen vier en vijf uur, op een moment dat de bewoners sliepen (NPO 3, p. 6). Hij geeft aan dat de woning in brand werd gestoken en dat zijn vader en broer daarbij om het leven kwamen (NPO 2, p. 3). Hij preciseert dat hij nadien heeft vernomen dat de aanvallers tijdens de aanval verwezen naar zijn woning als "het huis van de homo", zonder dit zelf gehoord te hebben, maar op basis van wat hem door dorpsbewoners werd verteld (NPO 3, p. 6). Hij benadrukt dat hij reeds voordien in het dorp als "de gay boy" werd aangeduid en dat hierover op de markt werd gesproken (NPO 2, p. 16).

Hij licht toe dat hij meent dat de aanval verband houdt met zijn eerdere betrapping met M [...] en de bekendheid van zijn homoseksualiteit in het dorp, en dat de aanvallers mogelijk voor hem kwamen maar het huis in brand staken omdat hij niet thuis was (NPO 2, p. 17). Hij beschrijft dat hij na de aanval samen met vier andere jongens naar M [...] is gegaan om uitleg te vragen, en dat deze jongens hem kenden uit zijn jeugd (NPO 3, p. 9). Hij voegt daaraan toe dat deze vier jongens later in Lagos werden vermoord en dat hij dit enkel overleefde omdat hij op dat moment niet aanwezig was (NPO 3, p. 9–10).

De verklaringen over de aanval op de woning, de dood van vader en broer en de link met verzoekers geaardheid zijn coherent en consistent over de verschillende onderhouden heen. Dat verzoeker zelf niet aanwezig was bij de aanval en zich baseert op wat hem nadien werd verteld, verklaart waarom hij bepaalde elementen niet rechtstreeks kan duiden. Dit doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid, maar bevestigt net de indirecte en collectieve aard van het geweld in een dorpscontext.

De verwarring omtrent de naam van zijn huidige partner is eveneens verklaarbaar. De familienaam van zijn partner is M., terwijl hij deze verwarde met de naam van zijn echtgenote in Nigeria, E.M. Deze verwisseling past binnen zijn beperkte scholingsniveau en zijn moeite met namen en administratieve gegevens, en kan bezwaarlijk als een zwaar geloofwaardigheidsprobleem worden beschouwd.

Ten slotte blijkt uit zijn verklaringen dat hij moeite heeft met exacte data en namen, wat hij zelf erkent en verklaart door concentratieproblemen en psychische belasting (NPO 2, p. 11 en NPO 3, p. 10). Hij geeft aan slecht te slapen, vaak aan overleden personen te denken en hiervoor psychiatrische begeleiding te krijgen (NPO 1, p. 1). Deze elementen wijzen op een psychische kwetsbaarheid die een aannemelijke verklaring biedt voor de door de bestreden beslissing aangehaalde datum- en geheugenproblemen. Bovenstaande elementen tonen voldoende duidelijk aan dat de bestreden beslissing de vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden loskoppelt van hun context en ten onrechte interpreteert als aanwijzingen van ongeloofwaardigheid, zonder rekening te houden met verzoekers kwetsbaar profiel, zijn beperkte scholing, zijn culturele achtergrond, de gebrekkige procedurele waarborgen in Griekenland en het gebrek aan betrouwbare informatie waarop de beoordeling van zijn dossier in Griekenland steunt.

In het licht van voorgaande, abstractie makende van stereotypes of niet voldoende onderbouwde stellingen, kan er dan ook besloten worden dat verzoekers geloofwaardigheid over zijn seksuele oriëntatie voldoende vaststaat en dat er bijgevolg voldoende elementen voorliggen om de vluchtelingenstatus toe te kennen vanwege een gegronde vervolgingsvrees in geval van terugkeer naar Nigeria."

3.1.2. Op 9 maart 2026 legt de commissaris-generaal een nota met opmerkingen neer waarin wordt gesteld dat het verzoekschrift geen gegrond middel bevat.

3.1.3. Ter terechtzitting van 18 mei 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met landeninformatie met betrekking tot de algemene situatie in Nigeria. Tevens voegt verzoeker twee attesten over zijn mentale gezondheidstoestand alsook een getuigenis over zijn deelname aan de Antwerp Pride van 2026.

Inventaris der stukken van de aanvullende nota:

1. Getuigenis Pride;
2. Attest Artsen Zonder Grenzen;
3. Attest psycholoog.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood aan internationale bescherming heeft.

3.3. Vooreerst overweegt de bestreden beslissing terecht het volgende betreffende verzoekers mentale gezondheidstoestand:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u stukken overlegt (zie documenten 1 en 2: groene map) waarmee u wellicht wenst aan te tonen dat in uw hoofde sprake is van een psychologische problematiek.

Het betreft attesten van een klinisch psycholoog (dd.20.03.2024, document 2: groene map) en van een arts van Artsen zonder Grenzen (document 1: groene map). Het attest van Artsen zonder Grenzen dateert van 26 december 2023. In het attest geeft een huisarts van de organisatie aan dat u aan PTSD met psychotische symptomen lijdt. Verder maakt de arts melding van auditieve en (in mindere mate) visuele hallucinaties, suicidale ideaties, slaapproblemen en nachtmerries, flashbacks en herbeleven van traumatische gebeurtenissen, wantrouwen in anderen en hoofdpijn. Er werd, nog steeds volgens de betreffende huisarts een medicinale opvolging gestart in november 2023, maar die werd, omwille van bijwerkingen, reeds in december van datzelfde jaar stopgezet. De huisarts verwijst in haar attest naar een separaat verslag van een psycholoog, maar dat werd niet aan het CGVS bezorgd. Bij wijze van advies werd u doorverwezen naar de organisatie Espace Santé Famille voor verdere opvolging. Op 20 maart 2024 attesteerde deze organisatie eveneens uw problemen (document 2: groene map). Uit dit verslag blijkt dat u aan een milde depressie lijdt en donkere gedachten heeft. Ook in dit document wordt verdere opvolging geadviseerd. Welnu, het CGVS beschikt niet over elementen om uw mentale problemen ernstig in twijfel te trekken, maar uit de documenten blijkt nergens dat deze toestand u zou verhinderen om uw volledige medewerking te verlenen aan het onderzoek van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

Nergens blijkt dat uw cognitieve geheugen door uw mentale toestand dusdanig is aangetast dat u zou verhinderd zijn om een coherent relaas naar voor te brengen. Er moet ook opgemerkt worden dat u bij de registratie van uw verzoek in België, wat niet uw eerste verzoek in Europa was, waardoor kan verondersteld worden dat u van uw rechten op de hoogte bent, op generlei wijze melding maakte van psychologische of medische problemen die uw medewerking aan de procedure zouden verhinderen of belemmeren.

Niettemin werd u tijdens elk persoonlijk onderhoud ruimschoots de gelegenheid geboden om de tijd te nemen om de gestelde vragen naar best vermogen te beantwoorden. U haalde aan het einde van de gesprekken op het CGVS nergens aan dat uw mentale toestand het afleggen van verklaringen in de weg had gestaan.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De Raad treedt deze beoordeling bij en stelt vast dat de twee attesten die verzoeker neerlegt in zijn aanvullende nota dezelfde zijn als die reeds voorlagen wanneer de bestreden beslissing werd genomen.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging gelet op verscheidene bevinden gerelateerd aan zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland (i), verzoekers verklaringen over zijn beweerde homoseksualiteit niet aannemelijk zijn (ii), verzoekers verklaringen op verscheidene punten tegenstrijdig zijn (iii) en verzoeker schijnbaar eerder vertrok uit Nigeria dan hij verklaarde (iv). Bovendien zijn verzoekers verklaringen inzake het grondconflict tegenstrijdig (v).

De bestreden beslissing maakt de volgende, terechte vaststellingen volgend uit verzoekers verzoek om internationale bescherming in Griekenland:

“Immers, uit gegevens van uw administratief dossier, met name het EURODAC SEARCH RESULT, blijkt dat u op 16 november 2022 op een illegale binnenkomst werd betrapt in Malakasa (Griekenland). Dit blijkt uit de “identification list” die met uw in België genomen vingerafdrukken overeenstemt; de code op voormelde datum begint met het cijfer “2”, wat wijst op een illegale binnenkomst (zie landinformatie blauwe map). Op 20 november 2022 werden uw vingerafdrukken klaarblijkelijk opnieuw genomen in Malakasa, maar nu in het kader van de indiening van een verzoek om internationale bescherming, daar de code in de “identification list” begint met het cijfer “1” (landinformatie blauwe map: id.). Daar komt nog bij dat u in Griekenland toegaf dat u reeds in juni 2022 het land was binnengereisd (zie “Aanvraag derde landen”, ref.[...], CEDOCA, 4.12.2023, vertaling via Website Transition Tool (WEB-T), European Commission, zie p.5), (waarbij kan verondersteld worden dat de verklaring een lapsus bevat, aangezien werd genoteerd dat u in juni “2023” het land was binnengekomen), dus vijf maanden voor u uw verzoek om internationale bescherming indiende. Bijgevolg mag worden geconcludeerd dat u pas na vijf maanden op een illegale binnenkomst werd betrapt, maar niettemin nog een aantal dagen talmde vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende. Hoewel u door de afgevaardigde van de Commissaris-generaal niet met deze gegevens en vaststellingen werd geconfronteerd, wijzen de opeenvolgende verklaarde en vastgestelde data erop dat u in Griekenland niet van meet af aan de intentie had om er internationale bescherming te vragen. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van de door u voorgehouden vrees. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u reeds in 2021 uw land van herkomst verliet, waarna u toch enige tijd in Turkije vertoefde, waar u wellicht met veel andere verzoekers in contact kwam en van hun intenties (om naar Europa te reizen) op de hoogte was. De vaststelling dat u op illegale wijze de EU binnenreisde, maar daarbij klaarblijkelijk vijf maanden talmde om beroep te doen op de asiendiensten van het EU-land dat u ontving (Griekenland), doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees.

Ten tweede moet worden opgemerkt dat u klaarblijkelijk, bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland, gebruik maakte van aanzienlijk andere identiteitsgegevens dan in het kader van onderhavig verzoek. Ook over uw etnie en uw enige broer legde u in Griekenland totaal andere verklaringen af.

Uit het antwoord van de Griekse aan de Belgische asiendiensten (Aanvraag derde landen, ref.Cedoca: [...], dd.22.12.2023) blijkt dat u zich in Griekenland voorstelde als S.O [...], geboren op XXX 2000, terwijl u zich in België voorstelde als S.A.O [...], geboren op XXX 1990. Niet enkel voerde u in Griekenland een lichtjes andere naam, maar vooral de door u opgegeven geboortedatum wijkt aanzienlijk af, aangezien u zich in Griekenland maar liefst tien jaar jonger voorstelde. Niet enkel gaf u in Griekenland een totaal andere geboortedatum door, u beweerde er ook tot de Hausa etnie te behoren, terwijl u zich in België voorstelde als behorend tot de Yoruba gemeenschap (verklaring DVZ, dd.27.09.2023, vraag 6d, p.6). In Griekenland verklaarde u ook dat u samen met uw broer uw land verliet, terwijl u in België, bij de DVZ, liet optekenen dat u één broer had, J [...], en dat hij overleed in 2021 (verklaring DVZ, dd.27.09.2023, vraag 18, p.9). In de, eveneens bij de DVZ, ingevulde CGVS-vragenlijst (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5), verklaarde u dat uw broer op 22 september 2021 bij geweld om het leven kwam, dus voor uw vertrek uit Nigeria. Welnu, van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij zich, zodra hij de Europese Unie binnenkomt, met zijn ware identiteit bij de betrokken autoriteiten aanmeldt en deze autoriteiten niet bewust, van bij het begin, op het verkeerde been tracht te zetten. Van verzoekers wordt verwacht dat zij correcte gegevens meedelen over hun nationaliteit, hun identiteit, hun (recente) herkomst, hun gezinssituatie en hun achtergrond en dit zodra zij met de asiendiensten in contact komen. Klaarblijkelijk trachtte u in Griekenland de daar bevoegde autoriteiten bewust voor te liegen over uw ware identiteit, in het bijzonder uw ware leeftijd. Deze vaststelling ondermijnt uw algehele oprechtheid.

Ten derde merkt het CGVS op dat u zelf verklaarde (CGVS 1, p.3) dat u het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland zelfs niet afwachtte. Een dergelijke desinteresse voor de afwikkeling van de asielprocedure doet afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees. Van een verzoeker zoals uzelf, die beweert dat zijn leven in gevaar is in geval van terugkeer en daarom bescherming vraagt, kan verwacht worden dat hij een minimale interesse betoont voor de procedure in plaats van, illegaal, verder door te reizen naar een tot dan toe onbekende bestemming. Uw gedrag in deze context doet verder afbreuk aan de ernst van uw vrees.

Ten vierde moet worden benadrukt dat u ook in Griekenland uw seksuele oriëntatie als asielmotief aanhaalde, maar uw verklaringen daaromtrent werden door de Griekse autoriteiten als ongeloofwaardig bestempeld, waarom u internationale bescherming geweigerd werd. Zo oordeelden de Griekse asielinstanties dat uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie op meerdere punten te vaag waren (zie antwoorddocument CEDOCA, Grieks verzoek om internationale bescherming, vertaling, p.9), zodat het motief niet geloofwaardig werd bevonden.

Welnu, de hiervoor gedane vaststellingen ondermijnen reeds in zeer ernstige mate uw algehele oprechtheid alsook de ernst van de door u voorgehouden vrees. Immers blijkt duidelijk dat a) u in Griekenland vijf maanden talmde vooraleer zich te wenden tot de asielinstanties, b) u in Griekenland andere gegevens vermeldde inzake uw geboortedatum, uw etnie en uw familiesamenstelling, om er de bevoegde instanties te misleiden, c) u het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming, blijkens uw eigen verklaringen, niet afwachtte in Griekenland en d) de Griekse asielinstanties geen geloof hechtten aan uw beweerde seksuele oriëntatie. Deze elementen leggen reeds een zware hypotheek op uw algemene geloofwaardigheid, die bovendien door bijkomende vaststellingen verder ondergraven wordt."

Inzake de kritiek die verzoeker uit op de vertaling van de elementen uit zijn Griekse asioldossier, verwijst de Raad naar het ontwikkelde verweer door de commissaris-generaal, dat door de Raad ook integraal wordt bijgetreden:

"2.3.1 Vooreerst verduidelijkt verweerder dat – zoals blijkt uit de mail in bijlage – het Grieks asioldossier van verzoeker naar het Nederlands werd vertaald via de EU Translation Tool, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU: https://translation.ec.europa.eu/tools-and-resources/ai-translation-and-language_tools_en. Er is geen enkele wettelijke verplichting die het Commissariaat-generaal oplegt om de informatie die aan het administratief dossier wordt toegevoegd, te laten vertalen door een beëdigd tolk. Bovendien vormt het gebruik van de vertaaltol eTranslation geen bezwaar voor uw Raad (zie arrest nr. 335 482 van 4 november 2025; nr. 335 972 van 14 november 2025; nr. 338 668 van 5 januari 2026; nr. 339 417 van 13 januari 2026; nr. 340 444 van 3 februari 2026; nr. 340 446 van 3 februari 2026). Waar verzoeker verwijst naar referenties betreffende de communicatietaal in de vertaling van het Griekse asioldossier, merkt verweerder op dat het géén elementen zijn die een ander licht kunnen werpen op de genomen beslissing. De opwerping van verzoeker dat door tolken en communicatieproblemen in Griekenland verkeerdelijk werd genoteerd dat hij behoort tot de Hausa-etnie, betreft een post factum-bewering. Verzoeker maakt verder geen melding van vertaalfouten die de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die hij heeft afgelegd voor de Griekse asielinstansten en de verklaringen die hij heeft afgelegd voor de Belgische asielinstansten, zouden kunnen uitleggen. Verweerder kan dienaangaande geen verkeerd begrepen of verkeerd genoteerde verklaringen in het Grieks asioldossier van verzoeker vaststellen, minstens toont hij dit niet in concreto aan. Overigens wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen aflegde tijdens de verschillende onderhouds die hij deed voor de Belgische asielinstansten. Verweerder onderstreept ten slotte dat het geheel van de vastgestelde vaagheden, tegenstrijdigheden en onwetendheden is op grond waarvan de Commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van verzoeker zijn asielrelaas wordt ondermijnd.

2.3.2 Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, benadrukt verweerder nog dat het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking baseert op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat:

"De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;"

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer:

"de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene;"

De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder a) van die Verordening).

Het Commissariaat-generaal benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen.

Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- *Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);*

- *Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);*

- *Geen toegang tot de gegevens door beheerders;*

- *Geen analyse van de inhoud;*

- *Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7>).*

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het Commissariaat-generaal is toevertrouwd."

De Raad benadrukt dat verzoeker toegang heeft tot het Griekse dossier in zijn oorspronkelijke vorm, doch, behoudens de elementen die worden vermeld in het door de commissaris-generaal ontwikkelde verweer, geenszins op concrete wijze duidt welke verklaringen foutief werden vertaald dan wel verkeerdelijk werden neergeschreven (landeninformatie, stuk 6, CEDOCA aanvraag derde landen van 2 januari 2024). Het weinig concrete verweer van verzoeker in deze volstaat dan ook niet om te besluiten dat de door verzoeker afgelegde verklaringen in Griekenland niet aan hem kunnen worden tegengeworpen.

Wat zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming betreft, stelt verzoeker dat hij in juni 2022 in Griekenland aankwam, doch later werd overgebracht naar Athene om dan naar een kamp in Ritsona te worden gestuurd om zijn verzoek om internationale bescherming in te dienen. Nadien werd hij naar Malakasa gestuurd waar hij twee maanden lang werd vastgehouden en mishandeld. Uit het administratief dossier kan enkel blijken dat verzoekers vingerafdrukken pas voor het eerst in november 2022 werden geregistreerd in het kader van een illegale binnenkomst, hetgeen gepaard met zijn verklaarde aankomst in juni wel degelijk tot de conclusie leidt dat verzoeker pas laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Daargelaten de beweerde omstandigheden waarin verzoeker aankwam, merkt de Raad op dat van verzoeker, die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en om internationale bescherming verzoekt, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk tot de autoriteiten van het onthaalland richt om zijn verzoek tot internationale bescherming in te dienen. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, ondergraaft zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming dan ook de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging.

Wat de voorstelling van zijn leeftijd betreft, stelt verzoeker dat hij door de Griekse autoriteiten louter op visuele basis een minderjarige leeftijd werd toegekend en hij niet de kans kreeg om dit te corrigeren. Dit betreft een blote bewering die naar oordeel van de Raad weinig geloofwaardig is. Immers kan niet zomaar worden aangenomen dat de Griekse asielautoriteiten op louter willekeurige basis leeftijden toekennen. Bovendien is verzoekers leeftijd geenszins die van een minderjarige wanneer hij als geboortjaar 2000 opgeeft in Griekenland.

Inzake verzoekers verklaringen over zijn etniciteit in Griekenland, stelt verzoeker dat deze verwarring te wijten viel aan een gebrekkige vertaling. Zoals reeds door pertinent door de commissaris-generaal werd overwogen in zijn verweernota, betreft dit een loutere *post factum* bewering.

Daarnaast wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of negatief element waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd.

Nog benadrukt de Raad dat verzoekers beweerde seksualiteit niet enkel op basis van de Griekse weigeringsbeslissing ongeloofwaardig werd geacht in België, doch grotendeel op basis van zijn verklaringen doorheen drie persoonlijke onderhouds waarover uitgebreid wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing merkt verder terecht op dat verzoeker naliet zijn homoseksualiteit te vermelden als vluchtmotief tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken:

“Zonder het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland af te wachten, reisde u naar België om er een nieuw verzoek in te dienen. Welnu, het CGVS stelt vast dat u bij de DVZ uw seksuele oriëntatie op generlei wijze als asielmotief aanhaalde, hoewel dit redelijkerwijze van u kon en mocht verwacht worden.

Bij de DVZ (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) liet u uw seksuele oriëntatie, als belangrijk(ste) motief voor uw beweerde nood aan internationale bescherming, totaal onvermeld. Bij het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p.2) deed u dit wél. De dienstdoende Protection Officer vroeg u waarom u dit niet bij de DVZ deed (CGVS 1, p.2). U repliceert (CGVS 1, p.3) dat u bang was om over uw seksualiteit te praten, u niet wist of het mocht, dat u ook in Griekenland bang was om het erover te hebben, dat u niet helder kon denken, dat uw geplande gesprekken op de DVZ een paar keer werden uitgesteld, dat u buiten sliep en getraumatiseerd was en ten slotte dat u vreesde dat u ook in België geen gunstige beslissing zou krijgen. Welnu, in casu kunnen uw redenen ter verschoning niet worden weerhouden: u was reeds op de hoogte van de werking van het Europees asielsysteem en bijgevolg uw rechten en plichten en u had uw seksuele oriëntatie wél in Griekenland vermeld als motief ter staving van uw verzoek. Het CGVS houdt wel degelijk rekening met de culturele en sociale geplogenheden in het land van herkomst van verzoekers om internationale bescherming en de daarmee gepaard gaande terughoudendheid om over hun seksuele oriëntatie te praten, maar in uw geval kon en mocht van dergelijke terughoudendheid geen sprake zijn, aangezien u wel degelijk reeds vertrouwd was met de rechten (en plichten) van verzoekers binnen het Europees asielsysteem. De vaststelling dat u, in België, aanvankelijk uw seksuele oriëntatie, als grond voor bescherming, niet vermeldde, doet verder afbreuk aan uw algehele oprechtheid en geloofwaardigheid.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij in precare omstandigheden verkeerde na zijn traumatiserende ervaringen in Griekenland en zijn weigeringsbeslissing aldaar. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt bovendien verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het weglaten van een asielmotief dat centraal stond in zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland geeft een misleidend karakter aan verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure, hetgeen dan ook afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan die van zijn asielmotieven. Het feit dat verzoeker een weigeringsbeslissing ontving in Griekenland kan geen reden zijn om in België onjuiste informatie over zijn asielrelaas te debiteren.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op goede gronden dat de verklaringen over de seksualiteit van verzoeker geenszins aannemelijk zijn en bovendien uiterst gebrekkig zijn:

“Zo zijn uw verklaringen over uw ontdekking van uw (homo)seksuele oriëntatie niet overtuigend te noemen. Uit uw verklaringen blijkt dat u eerst een relatie met een vrouw had, waaruit twee kinderen geboren werden. Op de vraag hoe u zich voelde bij seksuele omgang met de moeder van uw kinderen, geeft u aan (CGVS 2, p.7,8) dat de relatie gearrangeerd was, dat haar ouders zeiden dat jullie seks moesten hebben en “dat was het”. Het was een vrouw die voor u “geregeld” was, u had geen keuze, maar toch voelde u zich comfortabel bij seks (CGVS 2, p.8). Gevraagd naar hoe vaak u seks met de vrouw in kwestie had, repliceert u (CGVS 2, p.7) dat u het aantal keer niet geteld hebt, maar dat jullie seks hadden als u bij haar op bezoek ging. De eerste keer was de seks pijnlijk voor uw vrouw, maar daarna was het ok (CGVS 2, p.8): soms gebeurde het, soms niet. U had ook nog seks met de moeder van uw kinderen nadat ze beiden geboren waren (CGVS 1, p.8). In het eerste CGVS onderhoud (CGVS 1, p.9) zei u echter tegen M [...], de enige man met wie u seks had in Nigeria, dat u zich niet comfortabel voelde bij seks met uw vrouw en dat jullie “geen connectie” (meer) hadden. Eveneens tijdens dat eerste onderhoud (CGVS 1, p.7) gaf u aan dat M [...] u in 2018 in de homoseksualiteit introduceerde, hoewel u in Griekenland had verklaard (Antwoorddocument CEDOCA, vertaling, p.5) dat u hem in 2020 ontmoette en toen met hem begon te daten. U beweert (CGVS 2, p.7) dat u de moeder van uw kinderen nooit hebt gekust; M [...] introduceerde u in de homoseksualiteit en u kuste hem als eerst. Ook tijdens uw laatste onderhoud werd u nogmaals gevraagd hoe u zich voelde bij seks met de moeder van uw kinderen. U repliceert (CGVS 3, p.4) dat u niet echt iets voelde. Op de daaropvolgende vraag of u zich beter/comfortabel zou gevoeld hebben met seks met een vrouw van uw keuze, blijft u erg vaag:

“dat is mogelijk, het zou kunnen.” (CGVS 3, p.4). M [...] introduceerde u door boekjes en video's te laten zien. Namen van tijdschriften kent u niet (CGVS 1, p.9), hoe M [...] aan de boekjes kwam, weet u evenmin (CGVS 1, p.9 en CGVS 2, p.10). Pas in Europa leerde u boekjes kennen, maar ook nu wist u enkel “Fashion Magazine” te noemen als titel van een tijdschrift dat u in Turkije zag. U erkent eigenlijk geen andere namen van boekjes in Europa te hebben leren kennen en u wijt deze onwetendheid aan uw laag opleidingsniveau (CGVS 1, p.9). Diezelfde M [...] liet u ook filmpjes/video's zien, maar hoe hij daar aan raakte weet u evenmin; hij kon ze “ergens” downloaden, maar meer details kent u niet (CGVS 1, p.10). Voor M [...] één en ander ter sprake bracht, had u geen gevoelens voor hem (CGVS 2, p.9). M [...] liet u video's zien en vervolgens hadden jullie seks (CGVS 2, p.10). Aangezien M [...] de enige man was met wie u seks had in Nigeria (CGVS 2, p.12) werd u gevraagd of u weet hoe hij zijn homoseksualiteit had ontdekt, maar ook daaromtrent bent u onwetend (CGVS 2, p.12).

Ook over uw betrapting, bleek u niet geloofwaardig in uw opeenvolgende verklaringen. Tijdens uw eerste CGVS-onderhoud (CGVS 1, p.8) verklaarde u dat u en M [...] in de bushes gevangen werden (zie ook CGVS 2, p.10), dat u vervolgens een dag of acht werd vastgehouden én zeer ernstig mishandeld werd, waarbij zelfs een stok (of zweep?) in uw geslachtsdeel werd gestoken. Tegenover de Griekse autoriteiten verklaarde u eerder echter dat u door de sharia-politie werd opgepakt toen u met M [...] een stadion had verlaten en vervolgens vier dagen werd vastgehouden (Grieks asiendossier, CEDOCA, machinevertaling, p.5-6). Wat betreft uw verklaringen voor het CGVS, met name dat u bij de mishandelingen een stok in uw geslachtsdeel werd geduwd, kan worden opgemerkt dat dit een dusdanig wrede vorm van foltering is waardoor het opgeworpen feit als weinig plausibel kan aangemerkt worden. Indien zulks toch daadwerkelijk zou gebeurd zijn, kan aangenomen worden dat u hierdoor ernstige verwondingen opliep of medische complicaties er het gevolg van waren, zodat deze door een (gespecialiseerde) arts konden vastgesteld worden. U legt echter niet het minste begin van materieel bewijs voor dat uw versie van de gebeurtenissen staat. Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, verklaarde u (CGVS 2, p.12) dat u op 15 juli 2021 met M [...] betrappt werd en dat u door een sharia-rechtbank ter dood werd veroordeeld (CGVS 2, p.11). In de loop van uw laatste onderhoud, beweerde u dan weer dat u begin augustus 2021 betrappt werd en niet door sharia-rechter werd veroordeeld (CGVS 3, p.5). In de opmerkingen die u nadien nog, via uw advocaat, aan het CGVS bezorgde (document 4: groene map) greep u terug naar uw eerdere versie, volgens dewelke u op 15 juli 2021 werd betrappt. Dergelijke volatiële verklaringen bestendigen uw gebrek aan geloofwaardigheid.

Ten slotte bleek u zo mogelijk nog volatieler en wispelturiger in uw verklaringen over uw tegenwoordige (beleving van uw) seksuele oriëntatie.

Eerder in deze motivering werd reeds gewezen op de vaststelling dat u uw seksuele oriëntatie oorspronkelijk, in casu bij de DVZ, geheel onvermeld liet als asielmotief. U deed dit wél en uitdrukkelijk bij het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p.2); toen zei u met name dat u homoseksueel bent. In de loop van uw tweede onderhoud werd u gevraagd of u momenteel een relatie hebt, waarop u aangeeft (CGVS 2, p.12) dat u in Turkije een vrouw leerde kennen en u sliep met haar in Griekenland. Kort daarop verklaart u (CGVS 2, p.13) dat u een (seksuele) relatie met de vrouw in kwestie onderhoudt. U verklaart (CGVS 2, p.13) dat ze de Kameroense nationaliteit heeft, maar u weet enkel dat ze M [...] heet; haar volledige naam kent u niet (CGVS 2, p.13) wat toch wel uiterst opmerkelijk is. Nog opmerkelijker is dat u bij de DVZ, gevraagd naar uw/een “niet geregistreerde partner” (verklaring DVZ, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 16b, p.8), een zekere M.E [...] vermeldde, geboren in Kaduna (State), van Nigeriaanse nationaliteit. In die context beweerde u verder (CGVS 2, p.13) dat u niet meer met mannen slaapt omdat u bang bent dat er nog iets slechts zal gebeuren. Er werd u daarom gevraagd of u zich niet eerder als biseksueel zou omschrijven, maar dan beweert u weer dat u zich toch eerder als “gay” zou omschrijven (CGVS 2, p.13), wat toch moeizaam te verenigen is met uw beweerde relatie met een vrouw. Omdat u het stoppen met homoseksuele relaties verklaart door een zekere angst, werd u voorgelegd of u dan op een “veilige” manier uw homoseksualiteit beleeft in België (CGVS 2, p.13). Vervolgens blijkt u echter uiterst vaag over uw kennis van de homoseksuele scène in België (CGVS 2, p.14). U hebt totaal geen kennis over Belgische ngo's die opkomen voor gay of LGBTQI-rechten en evenmin bent u op de hoogte van het bestaan van de Gay Pride (CGVS 2, p.15). Op de vraag of uw huidige vriendin weet dat u homoseksuele gevoelens koestert, repliceert u (CGVS 2, p.14) positief; zij maakt er geen punt van en voor haar is het geen probleem. Op de daaropvolgende vraag of uw huidige vriendin enkel op mannen valt (CGVS 2, p.15) blijft u, vreemd genoeg, het antwoord ook al schuldig. Aan het einde van uw laatste onderhoud geeft u aan dat de relatie met de eerder genoemde vrouw nog gaande is, dat de relatie met haar ook fysiek is en dat de relatie een zeer helende invloed op uw mentale en fysieke gezondheid heeft (CGVS 3, p.10). Welnu, dergelijke opeenvolgende en weinig coherentie verklaringen over uw huidige beleving van uw seksuele oriëntatie doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Het CGVS heeft weliswaar begrip voor het gegeven dat het in bepaalde culturen niet gebruikelijk is om openlijk over seksuele oriëntatie te praten, maar uw verklaringen missen toch elke zin voor consistentie. U maakt het met uw volatiële verklaringen voor het CGVS quasi onmogelijk om uw huidige seksuele oriëntatie accuraat te beoordelen. Weze herhaald dat u ook de Griekse autoriteiten niet wist te overtuigen van uw seksuele oriëntatie die in de Nigeriaanse context problematisch voor u zou zijn.”

Verzoeker uit in zijn verzoekschrift vooreerst kritiek op de gevolgtrekking van de bestreden beslissing. Immers zou er sprake zijn van een stereotiep verwachtingspersoon en werd er onvoldoende rekening gehouden met de socio-culturele context van verzoekers realiteit. *In casu* treedt de Raad echter de bestreden beslissing bij dat de vele vaagheden, incoherenties en inconsistenties leiden tot de onomwonden conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen. Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door het louter herhalen van zijn afgelegde verklaringen de gevolgtrekking van de bestreden beslissing hieromtrent tegen te spreken. Evenmin kan verzoeker beroep doen op zijn mentale gezondheidstoestand ter verschoning van zijn gebrekkige verklaringen. Immers blijkt geenszins uit de verzoeker neergelegde attesten dat verzoekers cognitieve faculteiten zouden zijn aangetast en hij niet in staat zou zijn geweest om een coherent relaas uiteen te zetten.

Inzake zijn gebrek aan kennis stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij slechts tot zijn tien jaar naar school ging en opgroeide in een rurale context. Dit verklaart geenszins waarom verzoeker, die zelf verklaarde in Europa boekjes te kennen, niet in staat was om ook maar één concreet voorbeeld te geven. Verzoekers opleidingsniveau kan dit niet verklaren daar hij immers niet analfabeet is. Zijn verklaringen over zijn talenkennis klemmt overigens met het vermelden van vier talen die hij voldoende beheerst om zijn verklaringen in af te leggen: Engels, Frans, Yoruba en Fouta (Verklaringen betreffende de procedure van 27 september 2023, DVZ-dossier, stuk 7). Dat verzoeker slechts een woordje Frans heeft geleerd in België na zijn aankomst blijkt bijgevolg feitelijk onjuist.

Voorts maakt verzoeker naar eigen zeggen geen gebruik van datingapps of online platforms omdat hij niet weet hoe deze werken en omdat hij daar bang voor is. Het betoog dat verzoeker niet zou weten hoe zulke online platforms of apps werken wordt evenwel ernstig ondergraven door het feit dat verzoeker over een Facebookprofiel beschikt (Landeninformatie, stuk 6, FB-account verzoeker). Bovendien valt verzoekers beweerde angst moeilijk te rijmen met het feit dat hij naar LGBTQ-bijeenkomsten gaat, waarover hij evenwel niets kan zeggen.

Met betrekking tot zijn betrapting en veroordeling door een Sharia-rechtbank, stelt verzoeker dat hij tijdens het tweede persoonlijke onderhoud stelde dat zijn vader tussenkwam vooraleer er een oordeel was van de Sharia-rechtbank. Uit een eenvoudige lezing blijkt echter dat verzoeker expliciet verklaarde ter dood te zijn veroordeeld hetgeen hij tijdens een later persoonlijk onderhoud tegensprak (notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 11; notities persoonlijk onderhoud III, stuk 4, p. 5). Verzoekers verklaringen zijn wel degelijk tegenstrijdig op dit punt.

Voorts meent verzoeker dat de verwarring omtrent de naam van zijn partner te wijten is aan zijn scholingsniveau en mentale gezondheidstoestand. Bovendien lijkt de naam van zijn huidige partner op die van zijn ex. Zoals eerder vastgesteld, blijkt geenszins dat verzoekers cognitieve capaciteiten beperkt zouden zijn. De overige vergoelijkningen die verzoeker op dit punt aanbrengt overtuigen niet. Er kan van verzoeker worden verwacht dat hij de naam van zijn huidige partner juist kan benoemen. *In casu* blijkt dat hij zelfs haar voornaam niet kent.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker een Franstalige getuigenis neer waarin staat dat hij zou hebben deelgenomen aan de Antwerp Pride als vrijwilliger. Deze getuigenis, die een hoog gesolliciteerd karakter vertoont en in de meest algemene termen is opgesteld, kan geenszins tot bewijs strekken van verzoekers beweerde seksualiteit gelet op diens uiterst ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing met recht dat verzoekers verklaringen over het grondconflict gebrekkig en tegenstrijdig zijn:

“Zo bleek u allerm minst consistent in uw verklaringen voor de Griekse en Belgische asielinstanties over het lot van uw vader en uw broer. Bij de DVZ verklaarde u (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) dat ze allebei op 22 september 2021 het leven lieten toen ze het doelwit van een aanslag waren. Welnu, omtrent uw vader verklaarde u tegenover de Griekse asieldienst (antwoorddocument CEDOCA, vertaling, p.6) dat hij in december 2021 vermoord werd door de sharia-politie omdat hij u het land had helpen ontvluchten. Over uw broer verklaarde u in Griekenland (antwoorddocument CEDOCA, vertaling, p.5) dat u hem uit het oog verloor tijdens uw/jullie reis naar Griekenland, waarmee u aangeeft dat hij u vergezelde toen u Nigeria verliet, wat dan weer totaal niet overeenstemt met uw verklaringen hier, volgens dewelke uw broer veel eerder, met name in september 2021, een gewelddadige dood stierf. Bij de DVZ verklaarde u dat uw broer op 22 september 2021 het leven liet (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) en u herhaalde deze datum tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 1, p.5), waarbij u overigens expliciet aangaf dat u slechts één broer had (CGVS 1, p.5), waardoor geen sprake kan zijn van een persoonsverwisseling. Tijdens het tweede onderhoud stelde u de datum van het incident, waarbij uw vader en broer overleden, bij naar 27 september 2021 (CGVS 2, p.3); u liet iemand uw verklaring(en) bij de DVZ vertalen en zo bleek dat uw verklaring daar verkeerd genoteerd werd. U zou voortaan vasthouden aan 27 september 2021 als de datum

waarop zowel uw vader als uw broer een gewelddadige dood stierven, wat onder meer blijkt uit uw opmerkingen bij uw laatste onderhoud (zie document 4: groene map). In de context van het incident, waarbij uw vader en broer omkwamen, gaf u bij de DVZ aan (CGVS vragenlijst, DVZ, dd.27.09.2023, vraag 3.5) dat u, in de nasleep van het incident, (samen met anderen) een aantal personen vermoordde. Bij het begin van uw eerste CGVS-onderhoud (CGVS 1, p.2) zwakte u dat laatste feit echter aanzienlijk af; u beweerde dat u enkel met anderen slaags raakte en dat dus niemand gedood werd, wat toch vragen doet rijzen over uw werkelijke wedervaren in uw land van herkomst, temeer u tijdens uw tweede onderhoud werd gevraagd om de wending in uw verklaringen uit te leggen; daarbij herhaalt u eerst dat er geen moord plaats vond, maar vervolgens beweert u, dat bij een eventueel onderzoek door het CGVS, zou kunnen blijken dat u wel degelijk van moord beschuldigd werd/wordt, wat u ten slotte opnieuw ontkent (CGVS 2, p.17). Tijdens uw laatste onderhoud (CGVS 3, p.6) verklaarde u dat de aanval vroeg in de ochtend, tussen 4 en 5 uur, plaats vond en dat de mensen sliepen. U was bij de moeder van uw kinderen, uw vader en broer waren samen in hun woonst (waar u ook meestal woonde) (CGVS 3, p.6). U verklaarde echter ook (CGVS 3, p.6) dat iemand van de aanvallers riep dat hij uw huis, “het huis van de homo”, herkende. Het is, zeker in het licht van uw andere ongeloofwaardige verklaringen, niet uit te leggen hoe u vernam dat één van de belagers van uw ouderlijke woonst, die woonst luidkeels herkende om ze vervolgens in brand te steken en dit op een moment dat de bewoners van de belaagde woningen sliepen. Uit deze door u beschreven versie van het incident in september 2021, leidt het CGVS bovendien af dat u het incident verbindt aan de ontdekking van uw seksuele oriëntatie. Zulks blijkt expliciet uit uw bewering (CGVS 3, p.8) dat M [...], de enige man met wie u seks had in Nigeria, de (mede)dader was van de moord op uw vader. Bijgevolg mag inderdaad geconcludeerd worden dat u uw seksuele oriëntatie relateert aan het incident dat de directe aanleiding vormde voor uw vlucht uit uw herkomstland. Vermits het CGVS echter geen geloof hecht aan uw verklaringen over uw seksuele oriëntatie – en bijgevolg uw relatie met de genaamde M [...] – kan evenmin geloof gehecht worden aan diens aandeel in de dood van / moord op uw vader. Daar komt, ten overvloede, nog bij dat het niet geloofwaardig is dat iemand die u introduceerde in homoseksualiteit, daarmee blijk gevend van een groot vertrouwen in en vorm van genegenheid tegenover u, nadien de hand had in de moord op uw vader. Welnu, voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van het opgeworpen asielmotief. Uw verklaringen zijn allerminst consistent en coherent te noemen.

Zoals eerder werd opgemerkt, verklaarde u aanvankelijk dat het incident, waarbij uw vader en broer zogenaamd om het leven kwamen, op 22 september 2021 plaats vond om nadien uw verklaringen bij te stellen en het incident te situeren op 27 september 2021. Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of het betreffende incident in media gerapporteerd werd. Hierop repliceerde u (CGVS 3, p.9) dat dit inderdaad het geval was; u sprak er met uw sociaal assistent over en zij beweerde dat het klopte wat u zei, maar niettemin gaf u aan dat u geen bewijs kan overleggen. Welnu, het CGVS deed zelf opzoekingswerk naar incidenten in Kaduna State in september 2021. Uit beschikbare informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er inderdaad een ernstig incident in Kaduna State, zelfs meer bepaald in Abu(m?) village plaats vond op 27 september 2021, waarbij veel burgers omkwamen en huizen in brand werden gestoken. Indien u en/of uw familie hier daadwerkelijk het slachtoffer van werden, mocht van u verwacht worden a) dat u dit incident expliciet en uitgebreid uit de doeken deed bij de Griekse autoriteiten, wat klaarblijkelijk niet het geval was, en b) u minstens enig begin van materieel begin van bewijs van de betrokkenheid van uw vader en/of broer kon overleggen. De vaststelling dat u dit niet deed, bevestigt de inschatting van het CGVS dat u en/of uw familieleden niet rechtstreeks bij het incident betrokken waren. Het is wellicht ook omdat u naderhand ontdekte dat het door u opgeworpen motief niet op 22 maar wel op 27 september 2021 plaats vond, dat u uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties aanpaste.”

Verzoeker kan in zijn verzoekschrift niet ernstig voorhouden dat zijn verklaringen omtrent dit incident consistent en geloofwaardig zijn, daar ze gekenmerkt worden door een veelheid van tegenstrijdigheden en weinig aannemelijke stellingen, die op geen enkele concrete manier door verzoeker worden weerlegd.

De Raad merkt op dat verzoeker het motief rondom zijn werkelijke vertrekdatum ongemoeid laat, waardoor dit motief onverminderd gehandhaafd blijft:

“Ten slotte, doch niet in het minst, kan nog worden opgemerkt dat het CGVS, bij wijze van extra controle van uw verklaringen een, zij het beperkt, onderzoek deed naar uw sociale media. Welnu, het CGVS vond inderdaad een Facebook-account op uw naam, waarvan kan verondersteld worden dat u het creëerde of dit door een derde liet doen (en liet beheren), aangezien het profiel uw volledige naam draagt en u duidelijk herkenbaar bent op meerdere foto's. Er werden een aantal printscreens van het betreffende profiel aan uw administratief dossier toegevoegd (zie informatie: blauwe map: Facebook-profiel “O.S.A.”). Uit publiek toegankelijke pagina's, meer bepaald foto's, van het betreffende profiel, concludeert het CGVS dat u reeds in april 2020, ten tijde van de Covid19-pandemie aan het reizen was én daarbij wellicht Turkije aandeed (waar op dat moment geen Covid-restricties golden, zie informatie: blauwe map), wat kan afgeleid worden uit de foto van een etalage met bruidsjurken, voorzien van Turkse onderschriften. Gezien het bij u vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid, rijst het vermoeden dat u veel eerder dan wat u tot nu toe voorhield, uw land

van herkomst verlaten hebt en bijgevolg zelfs niet meer in Kaduna state verbleef toen het incident op 27 september 2021 er plaats vond.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de “*loutere aanwezigheid*” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport “*Nigeria Country Focus*” van juli 2024). Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaat Kaduna State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De berichtgeving die verzoeker neerlegt in zijn aanvullende nota doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP